

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarneckiego l. 8. — Listy należy frankować — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telef n redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł 60 ct, miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł 90 ct, miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenuerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł, kwartalnie 2 zł 50 ct, miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł 60 ct, półrocznie 6 zł 30 ct, kwartalnie 3 zł 15 ct, miesięcznie 1 zł 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana A d a m a, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11 lipca b. r. nadać właścicielowi dóbr Władysławowi z Niewiarowa Struszkiewiczowi, z okazji zamianowania go inspektorem kultury krajowej dla Galicji, tytuł i charakter rady rządowego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister handlu zamianował poczmistrza Jana Laskiego w Sokalu, oficyalem pocztowym, a Dyrekcya poczt i telegrafów pozostawiła go w dotychczasowym miejscu służbowym.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 lipca

Od dawna żadnym z nowomianowanych ministrów we Francyi nie zajmowała się w tym stopniu tamtejsza opinia publiczna, jak powołanym właśnie do kierowania sprawami marynarki p. Burdeau, o którym w gruncie rzeczy to tylko wiadomo, że jest niezwykle wykształconym człowiekiem i pierwszorzędną siłą roboczą. W ogóle pokładają w nim wielkie nadzieje i sądzą, że co najmniej podejmie silną inicjatywę, celem uchylenia licznych nadużyć i niewłaściwości, jakie dają się uczuwać w ministerstwie marynarki. Czy atoli to mu się powiedzie, w tej mierze krzyżują się zdania i zapatrywania, a przeważają pesymistyczne opinie. We wszystkich ministerstwach szefowie pojedynczych biur umieli przywłaszczyć sobie nad-

zwyczajną władzę i dokazać tego, że wpływy ich bywały niekiedy silniejsze, niż samych ministrów. Ciągłe zmiany ministrów, niemniej ta okoliczność, że częstokroć bywają powoływani z ław poselskich do kierowania centralnemi, niezmiernie skomplikowanymi urzędami ludzkie bez żadnych fachowych i technicznych wiadomości, tkomaczą aż nadto ten objaw, iż nowo kreowani dostojnicy muszą w wielu ważnych kwestiach spuszczać się zupełnie na swych podwładnych, a ci obznajomieni jak najdokładniej z wewnętrznym mechanizmem, mogą, gdy wydaje się im to potrzebnem, zwlekać do nieskończoności wykonanie woli ministra. Nigdzie zaś objaw tego rodzaju nie uwydatnia się jaskrawiej, jak właśnie w urzędzie marynarki. Dotychczas żadnemu ministrowi nie powiodło się zająć w tym urzędzie w obec przeważnego wpływu szefów pojedynczych biur decydującego stanowiska, lub przeprowadzić owych reform, jakie na polu marynarki uważane są powszechnie za pilne i niezbędne.

Od szeregu lat Izba na każdej niemal sesyi dopomina się o zmiany, uznane za konieczne przez wszystkich oficerów marynarki. Ministrowie marynarki podziwiają najzupełniej przekonania Izby, przyrzekają przeprowadzić projektowane reformy, żadnemu wszakże z nich nie powiodło się dotychczas przełamać rozlicznych trudności, stawianych ze strony biur. To też opinia publiczna opierając się na długoletnich doświadczeniach, powątpiewa, czy p. Burdeau pomimo wielu zalet potrafi być szczęśliwszym od swoich poprzedników.

Najlepsze chęci, największy talent administracyjny, a nawet bezwzględna energia, nie na wiele się zdadzą, w obec działającej solidarnie falangi podwładnych urzędników, powodujących się różnemi uprzedzeniami i interesami a niechętnych się z wolą swego szefa już dla tego samego, że nawykli oni do ciągłych zmian w naczelnym urzędzie. Widoki utrzymania się przez czas dłuższy u steru nowego ministra, nie są zbyt świetne, jeżeli już nie z innego powodu, to

z tego, że w ogóle cały gabinet Loubeta nie stoi na silnych nogach. Pozytywa jego nie była nigdy trwała, a w ostatnich czasach raczej osłabła, niż się wzmocniła. Izba byłaby niezawodnie przesilenie, którego ofiarą padł minister marynarki Cavaignac, rozszerzyła na całe ministerstwo, gdyby niezachodziły takie okoliczności, jak święto narodowe, wybory i letnie ferye. Wielu deputowanych nieukrywa się z tem, że przesilenie uważać należy tylko za odroczone, nie zaś zażegnane.

Rada Państwa.

(XXV. posiedzenie Izby wyższej).

† Wiedeń, 20 lipca. (Korespondencya Gazety Lwowskiej).

Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 35 w obecności 42 członków; z Polaków obecny tylko hr. Wodzicki.

Na ławie rządowej hr. Falkenhayn i margr. Bacquehem.

Hr. Montecuccoli i dr. Dunajewski donoszą na piśmie, że zrzekają się mandatu w komisji walutowej.

Od Rządu wniesiono projekt ustawy o ochronie praw własności literackiej i artystycznej z rozszerzeniem na fotografię.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, Izba uchwała bez dyskusyi w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej:

projekt ustawy o podwyższeniu poręki skarbowej dla kolei z Eisenerz do Vorderberg i ewentualnem nabyciu tej kolei na rzecz skarbu;

projekt ustawy o warunkach koncesyi na zbudowanie drogi żelaznej w dolinie rzeki Mur;

projekt ustawy o pożyczce ze wspólnego mienia Monarchii dla Bośni i Hercegowiny na zbudowanie drogi żelaznej z Janjic

do Bugojna wraz z odnogą z Dolnego Warkufu do Jajce.

Następuje sprawozdanie ustne hr. Falkenhayna z narad wspólnej komisji Izby wyższej i poselskiej co do pogodzenia uchwał obu Izb o jednokrotnych zapomogach dla niższych urzędników z powodu drożyzny. Sprawozdanie, którego treść zresztą znana jest z ponownych obrad Izby poselskiej, zaznacza, że komisya wspólna 15 głosami przeciw 2 głosom przyjęła uchwałę Izby wyższej (500.000 zł.), odrzucając uchwałę Izby poselskiej (1 milion), co podaje się do wiadomości Izby (bez wniosku, bo regulamin wniosku komisji wspólnej nie dopuszcza).

Bar. Pusswald wnosi, aby nie odstępować od dwu uchwał poprzednich, t. j. uchwalił tylko 500.000 zł.

Izba bez dalszej dyskusyi wnioskiem ten przyjmuje wszystkimi głosami przeciw głosom pp. Plenera (ojca), Arnetha i Inamy-Sternegga.

Dalej Izba bez dyskusyi w drugim i trzecim czytaniu uchwała zgodnie z uchwałami Izby poselskiej:

projekt ustawy o kredytach dodatkowych na rachunek lat 1891 i 1892 z okoliczności zakupu Nadworny na rzecz skarbu: projekt ustawy o bezprocentowej pożyczce ze skarbu dla miasta Brodów na zbudowanie koszar.

Do komisji walutowej w miejsce dr. Dunajewskiego wybrano hr. Zedtwitza.

Prezes oznajmia, że posiedzenie następnie odbędzie się dnia 26 lub 27 b. m., co zawisło od postępu obrad komisji walutowej

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 10.

(CLX. posiedzenie Izby poselskiej.)

† Wiedeń, 20 lipca. (Korespondencya Gazety Lwowskiej.)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 10.

Izba dość licznie zgromadzona. Na ławie rządowej nieobecni hr. Taaffe, hr. Welsersheimb i bar. Prazak.

1)

Z cyklu „Nemezys życia“.

HRABINA

I.

Zrujnowany wtedy materialnie okolicznościami, przybyłem do Warszawy, aby szukać posady, któraby mi dała odpowiednie wymaganiom i przyzwyczajeniom utrzymaniu i zajęciu.

A w zbytku się wychowałem i w zbytku dobiegłem końca trzydziestego piątego roku życia.

Od kilku miesięcy bawiłem w stolicy, rozglądając się i szukając, wietrząc jaką intratną posadę, mogącą wraz z tem, co mi z dużej pozostawało fortuny, zapewnić wygodną i przyjemną egzystencję.

Nie znajdowałem nic, i nic mi nie obiecywano. Czasy były ciężkie. Przesilenie agrarne, niepokój polityczny, bankructwa przemysłowców: wszystko razem zdawało się składać na to, bym długo szukał tej „intratnej posady“.

Zachwiany w mych widokach, wchodziłem do cukierni Loursa, by przejrzeć wieczornego *Kuryera*. U drzwi do cukierni spotkałem się z przyjacielem i kolegą szkolnym, Leonem Markiewiczem, który z zakładu wybiegał.

— Pędzę do ciebie! — zawołał, poznając mnie.

— A co? — odparłem, zaciekawiony więcej pobudzoną miną Leona, niż jego interesem.

— Doprawdy, w czepku się urodziłeś! — odparł tenże, powracając ze mną do wnętrza

oświeconej i napełnionej ludźmi sali — chodźmy ot tu, w ten cichy kącik — mówił, wprowadzając mnie do kolumny, przedzielającej salę.

Skorośmy zasiedli przy najodleglejszym od zgiełku i wrzawy stoliku, Leon dalej ciągnął, wyjmując z kieszeni zwinięty numer *Kuryera*:

— Znalazłem ten kawałek bibuły w paltoście, a wpadłem tu na szklankę herbaty. Przerzuciłem go od deski do deski, i miałem go już odrzucić, gdy jako dobry przyjaciel, przypominał mi sobie ciebie, a więc zacząłem przeglądać drobne ogłoszenia. W nich znalazłem... słuchaj! ty szczęśliwy wybrańcze losu... ot! w sam raz dla ciebie, jakby stworzone zajęcie... Słuchaj!

Tu rozwinął numer i znalazłszy szukane miejsce, nie czytał, tylko dalej ze swym zwykłym sarkastycznym a wesołym uśmiechem mówił:

— Jednego tylko ciebie znam, odpowiedniego na tę posadę, jak też jedną jedyną jest ona może, jeśli nie jest błagą.

— Czytaj, do krośset! — podchwyciłem zaciekawiony do wysokiego stopnia ożywieniem przyjaciela, płynącym z przywiązania do mnie.

Leon czytał:

„Mężczyzna, lat trzydziestu i kilku, wykwiutnych manier, noszący piękne nazwisko, sympatycznej powierzchowności, salonowo wykształcony, któryby w skutek nieszczęśliwych okoliczności zechciał przyjąć względnie zależne stanowisko, znajdzie świetne materialne uposażenie i utrzymanie w arystokratycznym domu. Tytuł będzie awan-
tażem.“

Leon urwał, jak gdyby skończył, a ja parsknąłem głośnym śmiechem.

— Czy sobie kpisz ze mnie? — zawołałem — czy te brednie rzeczywiście stoją wydrukowane?

W odpowiedź, przyjaciel podał mi zwiniętą bibułę. Tak, dosłownie stało to, co dopiero czytałem z adnotacją następującą:

„Reflektanci zechcą się zgłosić jak najrychlej do mieszkania Nr. 20 na ulicy Chmielnej, pod Nr. 107.“

— Cóż myślisz? — zapytał Leon.

— Pierwszy raz czytam tego rodzaju ogłoszenie — odparłem zamyślony.

Przyjaciel chwycił z rąk moich gazetę i spoczywając oczami na ogłoszeniu, mówił:

— Jakby stworzone dla ciebie. Wszystkie wymagane warunki jednoczysz w swej osobie: manieri, nazwisko, powierzchowność, salonowe wykształcenie... tytuł! Ba! — zaśmiał się — nawet twoja ruina majątkowa jest tu widocznie warunkiem *sine qua non*... Doprawdy, skory byłbym przypuszczać, że ktoś chcąc ci delikatnie przyjść w pomoc, przez ogłoszenia *Kuryera* cię szuka...

— Przystań kpić! — syknąłem rozdrażniony tą werwą przyjaciela.

— Ależ nie kpię! — obruszył się Leon i poważnie zapytał: — Czy sądzisz, że to ogłoszenie jest jaką pułapką?

— Nie nie sądzę...

— Czy może myślisz, że się pod nim ukrywa jaka *histoire galante*?

— Nie nie myślę.

Tu się zerwał i zawołał.

— A więc chodźmy pod numer 107, do mieszkania numer 20.

— Żartujesz? toż dawne ogłoszenie, toż...

Przyjaciel przystanął zdziwiony.

— Opuszczyłbyś taką sposobność? taką ofertę świetnego materialnie uposażenia, któ-

rego potrzebujesz — cedził — w arystokratycznym domu?... Czy byś wolał posadę w biurze jakiego wzbogaconego żyda — bankiera? Czy?...

— Ależ — podchwyciłem — to ogłoszenie podejrzanę, zresztą przestarzałe od tygodnia...

— Więc chodźmy sprawdzić! — zawołał Leon, ruszając pierwszy z miejsca z właścicielwym pospiechem.

Ja się nie ruszałem z krzesła, więc Leon powrócił i zagadnął.

— Cóż u licha? Czyś zwarjował? Co się ociągasz?

Wstałem, a pamiętam, jak dziś, dziwnego doznawałem uczucia. Jakaś trwoga mnie ogarniała, jakąś ciężkość czułem na sercu, jakiś niesmak w ustach, jak gdybym już jedną nogą wchodził na tajemniczą drogę.

Otrząsałem się, ale potrzebowałem skupić me władze umysłowe, by uwierzyć, że niczem nie zaangażowałem przyszłości, że to głupie ogłoszenie było tylko głupią ofertą.

— Wyglądasz, jak... — zawołał ze śmiechem Leon — i urwał, bystro mi się przypatrując.

— Wiesz — odparłem — sam nie wiem, czemu to przypisać, ale doznaję dziwnego wrażenia.

— Wierzę! — podchwycił kpiarz — i ja bym go doznawał, gdybym nagle wy czytał w *Kuryerze* ogłoszenie, wprost do mnie wymierzone. Jak mi Bóg miły, nie przypuszczałem dotąd, by bankruci byli poszukiwani.

— Kiedy ty...

— No chodź! marudo!

Ruszyliśmy więc ku Chmielnej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wincenty hr. Łoś.

P. Minister handlu margr. Baquehem, odpowiada na kilka interpelacji. (Odpowiedzi te streściła dokładnie wczorajsza depesza).

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji szczegółowej nad projektami odnoszącymi się do uregulowania waluty, mianowicie przerwanej wczoraj dyskusji nad artykułem I projektu o zaciągnięciu pożyczki, jakiej potrzeba na uzyskanie 183,456.000 zł. austr. w złocie.

Pos. Herold wywodzi, że sprawy ekonomiczne trudno odłączyć od względów politycznych, i zapytuje Pana Ministra skarbu, czy jako odpowiedzialny Minister wie, co się dzieje na konferencyach lewicy z Rządem i czy jako człowiek honorowy może podpisać ustawy, które przez takie frymarki polityczne przechodzą do skutku.

P. Minister skarbu dr Steinbach zabiera głos do przemówienia o sprawie pożyczki i do bardzo silnie akcentowanej odpowiedzi na wywody pos. Herolda. Mowę tę podamy w jednym z numerów następných.

Pos. Menger uważa regulację waluty i pożyczkę za nieodzowną, bo straty na chwilejności wartości pieniędzy są tak wielkie, że Austrii ubywa przez to coraz więcej soków żywotnych, tak, iż ostatecznie mogłaby ekonomicznie zwiędnąć.

Pos. Pfeifer wnosi poprawkę dodatkową do artykułu I, wedle której pożyczka sposobem umorzenia ma być spłacona co najdalej w latach 45.

Pos. Dipauli wywodzi, że w sprawie pożyczki więcej chodzi o zaufanie do parlamentu, niż do Rządu. Gdyby szczególnie o zaufanie do Pana Ministra skarbu chodziło, mowca nie mógłby odmówić mu go w obec znajomości rzeczy, honorowości i patriotyzmu jego; temi przymiotami Pan Minister utrudnia stanowisko przeciwnikom projektów. Ale do samego parlamentu, od którego zawisła przyszła dyspozycja nad zachowaną w skarbcu monetą złotą, wybitą z pożyczki, którą się ma zachować, mowca nie ma zaufania. Z tego względu, jak przeciw wszystkim projektom, tak szczególnie też przeciw pożyczce głosować będzie.

Sprawozdawca komisji pos. Szczepanowski na wywody pos. Dipauliego odpowiada, że zaufanie do parlamentu powinno brać sobie za miarę czynny parlament; te są w Austrii nie najgorsze, albowiem w czasie parlamentaryzmu łódź austriacka, mimo, że sterowali nią różni mężowie stanu jeden po drugim, wypłynęła na wodę o wiele lepszą, niż ta, na której znajdowała się przed 30 laty, przed parlamentaryzmem. Pos. Dipauli przemawia imieniem części konserwatystów; a wszakże uregulowanie waluty jest sprawą wybitnie konserwatywną, jak to uznał też inny konserwatysta, ks. opat Treuinfels; albowiem Państwo z chwilejną walutą podobne do wężego baraku, a Państwo ze stałą walutą do gmachu z ciosowego kamienia. (Huczne brawa).

Zwracając się przeciw pos. Vaszaty'emu, mowca odiera zarzut jego, oraz twierdzenie pos. Luëgera, jakoby Polacy tylko z nienawiści ku Rosyji głosowali za uregulowaniem waluty, t. j. w celu wojny z Rosyją. Wojna ta byłaby połączona z największymi ofiarami właśnie dla ziem polskich; Polacy nigdy lekkomyślnie nie będą popychali Austrii do tej wojny. Co się tyczy sympatji pos. Vaszaty'ego dla Rosyji, mowca wskazuje na fakt, że mimo wszelkich skarg czeskich nie ma w Austrii ucisku, jaki jest w Rosyji. (Huczne brawa). Polacy są oddawna obywatelami austriackimi i z łaski Monarchy są w posiadaniu swobód narodowych. (Huczne brawa i oklaski z ław polskich) Polacy szczerzą się tem, że łączą w sobie lojalność dla Państwa austriackiego z niewygasłą miłością własnej ojczyzny. (Przeciągłe oklaski z ław polskich). Polacy ufają Austrii i żądają, aby nawzajem im ufano; od siebie nigdy nie dopuszczają się wiarołomstwa. To też gdy nastanie chwila krytyczna, której Polacy bynajmniej przyspieszać nie myślą, wtedy spełnią swój obowiązek w imię dobra i pomyślności Austrii jako lojalni obywatele. (Przeciągłe brawa i oklaski z ław polskich).

Izba 177 głosami przeciw 97 głosom uchwała art. I. ustawy o pożyczce; poprawkę dodatkową p. Pfeifera odrzucono.

Artykuł II. stanowi: „Zyskane z pożyczki złoto natychmiast wybite będzie na państwową monetę złotą waluty koronowej“.

Poseł Kindermann wytyka projektowi, że nie zawiera postanowienia, w jaki sposób pożyczka ma być oprocentowana, a samą stopę oprocentowania (4 od sta) uważa za zbyt wysoką.

Poseł Barwiński prosi posła Vaszaty'ego, aby o Rusinów się nie troszczył. Rusini nie przyjmują opieki posła Vaszaty'ego, nie zaliczając się do niepełnoletnich i nie godząc się na opiekę, która wskazuje im nieprzyjemną wyższą instancję opiekuńczą. Rusini spodziewają się w Austrii zaspokojenia swoich życzeń narodowych, bo wątpią, czy stan rzeczy w Rosyji jest tak powabny, żeby można pójść za wskazówkami p. Vaszaty'ego. (Brawo, brawo). Poseł Vaszaty oczywiście wcale nie zna stanu rzeczy

w Rosyji; wypływa to szczególnie też z jego słów o wielkiem poszanowaniu autonomii Finlandy. Co do Rusinów, zaznaczam, że ukazem z roku 1876 nałożono kaganiec językowi i literaturze ruskiej (stuchajcie!) nie wolno wydawać ani dzienników, ani dzieł w języku ruskim; język ruski wymaga jest z życia publicznego, ze szkoły i z cerkwi. (Stuchajcie! stuchajcie!) Taki stan rzeczy wywołuje objawy podobne do niedawnych wypadków w Astrachanie. My Rusini w Austrii mamy wprawdzie jeszcze niektóre życzenia, ale spodziewamy się po Rządzie i po ziomkach naszych, Polakach, że będziemy mogli swobodnie pielęgnować nasz język i naszą literaturę. (Huczne brawa z ław polskich). Czy stan rzeczy pod berłem rosyjskiem, tyle zachwalany przez posła Vaszaty'ego, może komukolwiek spodobać się, niech to każdy sam osądzi. (Oklaski z ław polskich. — Polacy i Rusini winszują mowcy)

Sprawozdawca komisji, pos. Szczepanowski, zwraca się przeciw wywodom Kindermanna, bo Pan Minister skarbu mówił o ewentualnem podwyższeniu podatków pośrednich tylko na wypadek odrzucenia monety nikłowej.

Izba uchwała art. II, a potem bez dyskusji resztę projektu.

Następuje dyskusja nad projektem o konwersji niektórych kategorii długu publicznego.

Pos. Jax (dotychczas oponent przeciw każdemu projektowi), godzi się z radością na ten projekt, ale pragnie, aby konwersję przeprowadzono rzeczywiście na korzyść Państwa.

Pos. Neuber zaleca dać skonwertowanej walucie 5-procentowej kupony kwartalne i użyć ich jako znaków pieniężnych. W tym duchu wnosi rezolucję.

Pos. Menger mniema, że niezadługo będzie można skonwertować także rentę 4 1/2-procentową i wnosi rezolucję, wzywającą Rząd, aby poczynił przygotowania stosowne.

Izba uchwała projekt z rezolucją Menger, natomiast odrzuca rezolucję Neubera. Wiceprezes Chlumecky zaznacza, że wszystkie projekty załatwione. (Pos. Luëger: Niestety! — Bardzo wielu posłów składa P. Ministrowi skarbu gratulacje.)

Z kolei porządku dziennego załatwiono jeszcze:

prośbę sądową o wydanie pos. Spindlera dla wytoczenia śledztwa o obrazę czci, odrzucając prośbę;

zamknięcie rachunków budżetowych z lat: 1886, 1887 i 1888;

dodatkowy preliminarz funduszu melioracyjnego na rok bieżący;

projekt ustawy o sprzedaniu nieruchomości skarbowego, w promieniu zniesionej twierdzy w Olomuńcu;

projekt o odstąpieniu pewnych gruntów skarbowych w Tyrolu Południowym pewnej gminie w zamian za inne grunta;

projekt o pupilarnem bezpieczeństwie obligacyj Tow. kolei dolno-krajskich; —

wszystko bez dyskusji w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu.

Koło polskie przez pos. Ruczkę stawia wniosek nagły o pomoc skarbową dla dotkniętego tuczami powiatu mieleckiego. — Izba uznaje uagłość i przekazuje wniosek komisji budżetowej.

Koniec posiedzenia o godzinie 4 minut 20. — Następne jutro.

Mowa Prezesa Koła polskiego pos. Jaworskiego

w sprawie uregulowania waluty.

Wysoka Izbo!

Już w pierwszym czytaniu projektów niniejszych skorzystałem ze sposobności, by wypowiedzieć poglądy nasze i określić stanowisko, z którego my projekta te oceniamy. Zapisalem się do głosu, aby imieniem Koła polskiego oświadczyć, że głosować będziemy za przystąpieniem do dyskusji szczegółowej i za przyjęciem wniosków komisji bez zmian, tudzież aby w dalszym ciągu tego, coim w pierwszym czytaniu pozwolił sobie wypowiedzieć, wyluszczyć pobudki, któremi w głosowaniu tem się powodujemy, szczególnie o ile oświadczenia Jego Eks. Pana Ministra skarbu w komisji nakładają nas do przyjęcia tych projektów. Zanim jednak przystąpię do właściwego przedmiotu, nie mogę stłumić w sobie wyrazu wielkiego ubolewania z powodu, że teraźniejszy okres sesji Rady państwa tak bardzo się przeciąga. Na konferencji, odbytej w miesiącu lutym między wys. Rządem a przywódcami stronnictw parlamentarnych, chodziło głównie o to, czy po Wielkanocy w ogóle jeszcze Rada państwa ma zasiadać, i zgodzono się na to, że wobec ukończonych obrad komisji budżetowej nad projektami o wielkich komunikacjach wieńskich, Rada państwa ma zebrać się tylko na krótki czas w celu załatwienia tychże projektów. Ale oto inaczej się stało. Pomiędzy, że każdy poseł, szczególnie posłowie z odleglejszych stron, którzy zasługują przecież na niejakię względy, zastosował do tego swoje sprawy osobiste i domowe; pomi-

jam to, bo przyjmując mandat poselski, przyjmuje się obowiązek poddać się połączonym z mandatem trudom; ale wspominał o cwej konferencji dla tego, by zastrzedz się przeciw zakwestyonowaniu wczesnego zwołania Sejmów wskutek tego przedłużenia sesji Rady państwa. (Bardzo słuszenie! z ław polskich i z prawicy). Albowiem, moi panowie, nie wszystkie Sejmy posiadają praktykowaną, aez tylko per nefas, przez Sejm dolno-austriacki prerogatywę, że może obradować równocześnie z Radą państwa. Niemate i niepozbawione doniosłości są prace sejmowe; a gdy się nie pozostawi Sejmom czasu należytego do uporządkowania finansów o siebie, do przygotowania inwastyj w celu podźwignienia oświaty ludowej i ekonomii społecznej, wiedzy, zdaje mi się, nawet pomyślne następstwa, które obiecujemy sobie pod względem ekonomicznym po uregulowaniu waluty, mogą stać się złudnemi lub nawet na wspak się obrócić. (Żywe objawy zgody z ław polskich i z prawicy).

Przystępuję teraz do właściwego przedmiotu. Powiodło się nakoniec usunąć z budżetu niedobory, zaprowadzić ład w gospodarce Państwa. Powiodło się to, jak wiadomo, ciężkimi wysiłkami krajów i obywateli Państwa. Po długim szeregu lat, po całych dziesiątkach lat, powiodło się nakoniec uporządkować finanse Państwa; powiodło się położyć kres stanowi rzeczy, który wytworzył był za granicą, jeśli mi tak wyrazić się wolno, poniżającą opinię o finansach austriackich, co więcej, podał jej nawet w pogardę. Powiodło się zamienić poniżenie na poważanie, przedmiot pogardy otoczyć blaskiem wielkiej cennosci. Naturalnem i wypływającym samo z siebie następstwem tego pomyślnego stanu finansów austriackich jest to, że nakoniec można postawić walutowy stosunek pomiędzy austriackimi na stałej podstawie i że Rządy obu części Monarchii uznały chwilę teraźniejszą za najstosowniejszą do tego pod względem budżetowym, finansowym i może także międzynarodowym.

Moi panowie, nie ulega wątpliwości, że ludność bynajmniej nie wzdycha za tą regulacją waluty; że w stosunku walutowe, jakie obecnie panują, wzięła się; że z pewną nieufnością, a nawet z pewnem zaleźnieniem zachowuje się względem wszelkiej reformy walutowej. Ale tak samo pewną jest rzeczą, że uregulowanie waluty stało się koniecznością nieodzowną, prędzej czy później nieuchronną, i że projekta odnośne, skoro już są wniesione, muszą być załatwione, bo niezadowolnienie ich mogłoby pociągnąć za sobą o wiele gorsze skutki finansowe i polityczne, niż niewniesienie ich i netykanie się teraźniejszego stanu rzeczy. I z tej przyczyny, dla tej konieczności, z tej racji stanu, Koło polskie głosować będzie za projektami. (Tak jest, tak jest — z ław polskich). Jest to zasada, którą od dawna uznajemy za stanowczo decydującą; wierni tej zasadzie, której trzymamy się od samego początku parlamentarnej ery w Austrii, będziemy głosowali za temi projektami, bo echodzi w nich o honor, o powagę, o kredyt Monarchii. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy).

Jest to kwestya stanu i kwestya ekonomiczna, o którą tu echodzi. Pod względem doniosłości jej dla Państwa wymieniłem już pobudki, dla których głosować będziemy za projektami. Pod względem ekonomicznym pomówię jeszcze o nich. Ale wykluczone jest dla nas traktowanie sprawy tej jako kwestyi politycznej, czy to jako kwestyi zaufania do Rządu, czy też jako środka koercytywnego do osiągnięcia lub do powstrzymania pewnych administracyjnych kroków rządowych. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy). Wypadałoby też nie uważać jej za polityczną już dlatego, że wedle Najwyższej mowy od Tronu, sprawy polityczne i narodowe na teraz ustąpić miały, a parlament miał ograniczyć się na sprawy ekonomiczne i na kwestye stanu, większość zaś komisji adresowej zgodziła się na takie stanowisko. Za kwestyę zaufania na rzecz Rządu lub przeciw Rządowi my sprawy tej uważać nie będziemy, a mogę was zapewnić, panowie: gdyby okoliczności były po temu — niestety jednak nie były — że ze względów na Państwo byłibyśmy już dawniej głosowali za projektami takimi, to byłibyśmy głosowali bez względu na to, czy je wniosł Minister de Pretis, czy Minister Steinbach. Skoro tedy sprawa ta jest li kwestyą stanu, a nie polityczną, skoro, naszym zdaniem, barwy politycznej wcale mieć nie powinna, więc też nie pojmujemy, jakim sposobem stać się mogło, że pewne wielkie stronnictwo ze względów politycznych zajęło względem tych projektów stanowisko, które mogłoby ich dojście do skutku podać w wątpliwość. Nikomu nie myślę czynić z tego zarzutu, każdy układa sobie politykę tak, jak mu wydaje się najdogodniejszą, i wedle celów swych, najstosowniejszą; ale przytaczam to raz dlatego, że naszem zdaniem — może się mylimy — kwestye stanu i kwestye polityczne zawsze rozróżniać trzeba; a potem, dlatego, że od dwu tygodni wciąż mowa o jakimś przesi-

leniu, że w dziennikach wciąż czytamy biuletyny o stanie zdrowia tej jakowej kryzys, że sposób uleczenia i następstwa uleczenia jej są nam zupełnie nieznanne, i że nakoniec nie pojmujemy, czy uzdrowienie to wymaga tak drastycznych środków, żeby aż tak ważna dla Państwa sprawa była zakwestyonowana. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy).

Rozumie się samo przez się, że w dyskusji ogólnej nie można zapuszczać się w rozbiór przeróżnych kwestyj szczegółowych, wiążących się z przedmiotem obrad, więc powiedzić muszę: nie wolno mi rozbiierać ich, bo przemawiając imieniem całego Koła, mogę wypowiedzieć tylko pewne zasady, na które zgadzają się wszyscy członkowie, gdy tymczasem co do szczegółów w tym i owym względzie zachodzą między członkami różnicę poglądów. (Bardzo słuszenie! z ław polskich). W ogólnej tedy ocenie projektów niniejszych ani będziemy piali hymnów przesadnie pochwalnych, ani też oddajemy się zbyt sangwinicznymi nadziejom; z drugiej strony atoli nie ułkniemy się też bynajmniej głosów Kasandry, które wychodzą od ludzi zbyt czarno widzących. Nie o korzyści dla tej lub owej klasy zawodowej powinno tu chodzić, lecz jedynie tylko o to, żeby na tej planowanej regulacji waluty nikt nie poniósł krzywdy. (Bardzo słuszenie! z ław polskich i z prawicy). Zgadząmy się na wyniki obrad komisyjnych i na oświadczenie złożone w tym względzie przez JE. Pana Ministra skarbu i streszczamy całe uregulowanie waluty w zasadach następujących: Złoto będzie odtąd uważane i ustanowione jako miara wartości. Odnoszące się do tego punktu projekta ustaw są pierwszym w tym względzie krokiem, a projekta te są tak ułożone i tak powinne być wykonane, żeby stosowały się do wszystkich przyszłych ewentualności, rezultatów konferencji, zmian monetarnych, bez szkody dla Austrii. (Huczne brawa). Dalsze ukształtowanie całej tej akcyi pozostawione jest następnemu ustawodawstwu. Kroki, które Rząd przedsięwzięnie na podstawie ustaw niniejszych po ich uchwaleniu, powinny być stawiane z największą ostrożnością i z największą siłą odporną we wszystkich kierunkach. (Przeciągłe huczne brawa z ław polskich i z prawicy). Pod tymto względem powiedzić muszę, że oświadczenia wyzerpujące, liczące się z okolicznościami, w jakich Państwo się znajduje, świadczące o wielkiej znajomości rzeczy i o wielkiej bystrości, które dał w komisji Pan Minister skarbu, wzbudzają we mnie osobiście najzupełniejsze zaufanie. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy).

Przechodzę teraz do budżetu, o ile on pozostaje w związku ze sprawą uregulowania waluty. Usunięcie niedoboru, uporządkowanie finansów Państwa, jest zdobyczą drogą, jest cennym nabytkiem, którego zawsze troskliwie pilnować i bronić będziemy, bo jesteśmy przeświadczeni, że od tego zawisł rozkwit krajów koronnych. Regulacja waluty przeto powinna realizować się niewęwnątrz budżetu (t. j. bez kosztów dla budżetu), lecz obok budżetu, i to obok budżetu wolnego od niedoboru, obok budżetu, wykazującego stan dodatni. (Tak jest! z ław polskich). Stan, w jakim obecnie znajduje się nasz budżet, jest wynikiłością wielkich wysiłków krajów koronnych; żądać jeszcze więcej, jest rzeczą prostru wykłuzoną; siły krajów nie zniósłby już tego. (Bardzo słuszenie! z ław polskich i z prawicy). Owszem, moi panowie, przez to, że kraje przyczyniły się do finansowego podźwignienia Państwa, nabyły też prawa, a mandatarysze ich przyjęli na siebie obowiązek starać się, żeby Państwo starało się o podźwignienie ekonomicznego i finansowego stanu krajów. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy). Nigdy, przynigdy regulacja waluty nie powinna być ani uważana, ani przytaczana jako przeszkoda w tym względzie, bo właśnie tylko od dobrobytu społecznego zawisło wybitne znaczenie uregulowania waluty. Mówię to, moi panowie, nietylko w imieniu kraju, który reprezentuję, lecz imieniem przemawiając imieniem reprezentantów wszystkich krajów. Przypominam tylko, że w obradach nad projektem ustawy o nowem opodatkowaniu gorzałki pan pos. Menger dotknął się tej sprawy, i przypominam odpowiedź ówczesnego Ministra skarbu; przypominam motywą komisji budżetowej do preliminarza budżetowego na rok 1889 — pierwszego preliminarza bez niedoboru; wspominał o danych w tym względzie zadowolających oświadczeniach P. Ministra skarbu w komisji walutowej.

Kończę, panowie, tem, że te są warunki, pod któremi głosować będziemy za niniejszym kompleksem projektów. Mniemam, że wolno mi na pewne spodziewać się, iż Rządowi powiedzie się w akcyi tej pogodzić interes Państwa z interesem krajów. (Huczne brawa z ław polskich i z prawicy). Kończę wyrazem nadziei, że przytrościwości i przezorności, którą przypuszczam, cała ta sprawa regulacji waluty wyjdzie na dobro Państwu i wszystkim jego królestwom i krajom. Daj to Panie Boże! (Huczne brawa i oklaski z ław polskich i z prawicy).

Cholera.

Z Wiednia donoszą: P. Minister handlu zarządził, aby wszystkie prowienicje z rosyjskich portów naddunajskich poddawane były siedmiodniowemu kwarantaniu i lekarskiemu zbadaniu, podobnie jak i statki z rumuńskich portów naddunajskich oraz z rumuńskich portów morza Czarnego.

W celu zapobieżenia zawleczeniu cholery, policja w Hamburgu zakazała wysiadać na dworcach emigrantom, należącym do uboższej klasy. Emigranci odwożeni będą wprost w pobliże statków i aż do chwili odpłynięcia trzymani w osobnych barakach na *Amerika-quai*.

Jako dalszy środek przeciwko cholery zarządził rząd rumuński pięciodniową kwarantannę na granicy rosyjskiej. Tylko statki i lądowniki pozostają nadal otwartą. Wszystkie porty rumuńskie zostały zamknięte dla prowienicji ze wszystkich rosyjskich portów naddunajskich.

Rozruchy nad Wołgą.

Oprócz Astrachanu i Saratowa, zaszły groźne rozruchy w kilku innych miejscowościach. I tak: we wsi Pokrowskaja pod Saratowem, przez trzy dni trwały zaburzenia. Zniszczono i spalono szpital, felezera zamordowano, a ciało jego włóczono po gościńcu. Dopiero oddział wojska przywrócił porządek.

W nadwożańskich miastach: Chwalińsku i Wolsku, zaszły zupełnie podobne rozruchy. Wszędzie rozpowszechniono niedorzeczne pogłoski, że nie ma cholery, że lekarze sami trują chorych i grzebią żywych. Wszędzie zburzono lub spalono szpitale, bito lekarzy i rabowano sklepy i szynki.

To podobieństwo, ten jednakowy wszędzie charakter i przebieg rozruchów mimo woli nasuwa przypuszczenie, iż czynną tu być musi jakaś tajna agitacja polityczna, wyzyskująca rozdrażnienie i przerażenie, wywołane wśród ludu przez cholery. Pewne oznaki zdają się potwierdzać ten domysł. *Saratowskiej Listok* donosi, że zaburzenia w Saratowie wywołali robotnicy, którzy przybyli z Astrachanu, możnaby więc upatrywać tu rękę rewolucjonistów, którzy wzburzywszy lud w Astrachanie, wysyłają swoich delegatów do innych miejscowości, aby i tam wytworzyć ferment rewolucyjny. W Niżnym Nowogrodzie rozrzucono nawet podburzające proklamacje rewolucyjnej treści i podobno władze aresztowały kilka osób, podejrzanych o agitację rewolucyjną. Ztąd powstało niebezpieczne przypuszczenie, że rozruchy w Astrachanie, Saratowie, Chwalińsku, Wolsku i innych miejscowościach, miały do pewnego stopnia źródło i cechę polityczną.

Bądź co bądź, rozruchy te przyczyniają się tylko do wzmocnienia epidemii — to też zarówno w Astrachanie, jak w Saratowie, stwierdzono, że po rozruchach, liczba śmiertelnych wypadków cholery znacznie się wzmogła.

Jak słycać, rząd rosyjski postanowił pociągnąć do odpowiedzialności gubernatora astrachańskiego, Tieszanowa i dyrektora wydziału Fadjewa, za to, że zaniedbali z potrzebną energią zabrać się do stłumienia rozruchów.

Z prasy rosyjskiej.

(Prześladowanie Rosyan na Litwie!! — Sprawa rosyjsko-francuskiego przymierza.)

Od niejakiego czasu pojawiają się w dzienniku *Nowoje Wremia* korespondencje z Wilna, których autor skarżył się ni mniej ni więcej, tylko na przesładowanie Rosyan na Litwie przez Polaków, i na polskie sympatie miejscowych władz! Nie wiadomo doprawdy, czemu bardziej się oburzać, czy bezcelnością korespondenta, czy złą wiarą dziennika, który dobrze znając rzeczywisty stan rzeczy, drukuje takie kłamstwa, dla wprowadzenia w błąd rosyjskiej opinii publicznej. Nawet *Dniownikowi Wileńskiemu*, który jest urzędowym organem Kochanowa i wileńskiej policji, było już za wiele tych denuncjacji i zamiescił pismo poliemaistra, postępujące doniesienia korespondenta *Nowoje Wremia*, a od siebie podał takie uwagi: „Wiadomo, że wszyscy urzędnicy w Wilnie są narodowości rosyjskiej, a czele zarządu miejskiej stoi Rosyanin, a w skład rady miejskiej wchodzi wielu Rosyan. Oprócz tego kierunek administracji tutejszego kraju jest powszechnie znany, jako zupełnie rosyjski, a wiadomo, jak ścisły nadzór jest rozciągnięty nad tutejszymi instytucjami, a nawet nad życiem prywatnym mieszkańców. Myśl zatem, że Rosyaninowi żyć ciężko w Wilnie, jest co najmniej dziwaczna, a przedewszystkiem pozbawiona zupełnie faktycznej podstawy.

Znany artykuł paryskiego *Figara*, wzywający do zawarcia formalnego przymierza francusko-rosyjskiego, znalazł życzliwy odzew w niektórych dziennikach rosyjskich, mianowicie zaś w tych, które od dawna popierają myśl aliansu francusko-rosyjskiego.

Nowosti pochwytyują myśl paryskiego dziennika i twierdzą, że sama dyplomacja francuska winna jest temu, że dotychczas nie zawarto formalnego przymierza pomiędzy Francją a Rosją. Po uroczystościach kronsztadzkich, była doskonała sposobność do ułożenia traktatu przymierza, lecz dyplomacja francuska sposobność tę zaniedbała. Następnie zaś nieurodzaj, głód i epidemia tak dalece pochłonięły uwagę rządu rosyjskiego, że nie było kiedy myśleć o sprawach polityki zagranicznej, a więc i o formalnym przymierzu z Francją. W ciągu tego czasu jednakże zaszło wiele okoliczności i wypadków, które powinnyby skłonić obydwaj zaprzyjżnione państwa do szybkiego, a jasnego uregulowania wzajemnego stosunku politycznego — należy pomyśleć na serjo o zawarciu formalnego przymierza. „Dla Rosyi i Francji — kończą *Nowosti* — nie może być innej polityki, jeno polityka najściślejszego porozumienia się obu mocarstw. Niechajże dyplomacja francuska weźmie do serca żądanie *Figara* i niechaj wystąpi z inicjatywą celem ukończenia wielkiego dzieła, które tak szczęśliwie rozpoczęła“.

KRONIKA

Lwów, 22 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Zapytów, w powiecie lwowskim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

— **Najd. Arekxiążę Wilhelm**, generalny inspektor artylerji, powrócił przedwczoraj wieczór z Wadowic do Krakowa.

— **Prof. dr. Antoni Małcecki** powrócił z Gleichenbergu do Lwowa.

— **Pożegnanie profesora.** W niedzielę odbyło się w auli szkoły Politechnicznej uroczyste pożegnanie profesora i rektora Jana Franko, który przez 21 lat z górą pracował jako profesor, a teraz powołany został na krajowego inspektora szkół przemysłowych. W uroczystości tej wzięło udział grono profesorów, młodzież akademicka, oraz przyjaciele i dawni uczniowie profesora Franko. Uroczystość rozpoczęła się przemową rektora pana Skibińskiego, po którym słuchoz Knebenbauer, przewodniczący Towarzystwa bratniej pomocy, wyraził wdzięczność uczniom dla profesora Franko. Na obydwaj przemówienia odpowiedział prof. Franke w ciepłych słowach, poczem profesor Zacharyewicz wręczył mu adres i album z fotografiami kolegów wartytystycznej sprawie. Wieczorem odbyła się w lokalach Towarzystwa strzeleckiego na cześć p. Franko koleżeńka uczta.

— **Z Rady miejskiej.** Zapowiedziane na wczoraj posiedzenie nie odbyło się, z powodu braku kompletu. Celem załatwienia spraw nagłych ma się odbyć posiedzenie jutro, w sobotę.

— **„Sokoł“ ruski.** Na zgromadzeniu, odbytem przed kilku dniami we Lwowie w sali „Domu Narodnego“, uchwalono powołać do życia stowarzyszenie gimnastyczne ruskie, na wzór polskiego „Sokoła“ i nadać mu nazwę „Sokił“. Zarazem uchwalono na podstawie wniosku dr. Kułaczewskiego, przyjąć statut wypracowany przez komitet ścisłej i polecono temuż komitetowi natychmiastowe przedłożenie statutu Namiestnictwu do zatwierdzenia, celem jak najrychlejszego zorganizowania towarzystwa.

— **Więzień,** zbiegły dnia 18 b. m. z tutejszego Zakładu karnego dla mężczyzn, Aleksander Korczak, został w Winnikach schwytny i dnia 21 b. m. przez c. k. żandarma do Zakładu sprowadzony.

— **Ślub.** Dnia 19go b. m. odbył się w Niegowcach, w powiecie wojniłowskim, ślub p. Konstantego Czarkowskiego, brata ordynata, z panną Józefą Smoleńską, córką s. p. Józefa i Maryi z Maciejewskich Smoleńskich, właścicieli dóbr Niegowce.

— **Z Izby sądowej.** W Krakowie, po przeprowadzonej wczoraj rozprawie przeciw Franciszkowi Warzykiemu, zapadł wyrok, skazujący pod sąd na 14 dni aresztu i wydalenie z granic Monarchji, oraz na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

— **Eksplozja gazu.** W próżnej, otwartej piwnicy domu pod l. 8 przy ul. Żółkiewskiej, skradł ktoś wczoraj zegar gazowy, oderwawszy go od gazometru także ustawionego, wskutek czego przez pozostały otwór uchodził gaz i nagromadził się w piwnicy. Przed godziną 10tą wieczór dopiero poczuł dozorca domu silny śwąd, o czym zawiadomił właścicielkę domu Rozę Häring. Ta udała się do piwnicy, zaledwie jednak z płonącą świecą w ręce, weszła na schody, nastąpiła silna eksplozja, przyczem Häringowa

doznała niezbyt silnych obrażeń. Wezwana straż ogniowa przecięła od strony ulicy rurę gazową, z gazometrem połączoną i tak zapobiegła dalszej katastrofie.

— **Ogień pokojowy** powstał wczoraj około północy w domu Izaka Katza pod l. 111 przy ulicy Gródeckiej. Straż pożarna, przybywszy spieszenie na miejsce, stłumiła ogień, który nieznaczną tylko wyrządził szkodę.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Brukseli, Alfons Ziemiecki, oficer wojsk polskich z r. 1831, w 83 roku życia.

W Paryżu, Kazimierz Chmielowski, reprezentant drukarni Chaixa, były uczeń szkoły polskiej w Batignolles, oficer *de l'Instruction publique*, komandor orderu „Medziidzi“.

— **Zmiana własności.** Dobra Brzezińskie Średnie i Dolne, w powiecie ropczyckim, nabył od hr. Zofii z Morskich Wrschowitz, p. Ignacy Ungel z Żółkwi.

— **Zwiedzenie Wieliczki.** Z powodu urodzin Najj. Pana, urządzone będzie w dniach 14 i 15 sierpnia b. r., t. j. w niedzielę i poniedziałek zwiedzenie sławnych w całym świecie kopalń wielkich, z którego czysty dochód przeznaczony na dobroczynne cele. W tym celu będzie kopalnia rzeźbię oświetlona, a nadto uroczystości publiczności pobyt w kopalni ognie sztuczne i „jazła piekielna“. Biletów nabyć można w Krakowie w księgarni S. A. Krzyżanowskiego i w kawiarni Piotra Porzyckiego, oraz w Wieliczce przy kasie. Bilet dla jednej osoby ze zjazdem i wyjazdem machiną parową 2 zł. 80 ct.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich, w przeciągu miesiąca czerwca 1892 r. nadano depesz, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 39, w służbie telegrafu 1.800, zapłaconych rządowych i prywatnych 71 093. Nadeszło depesz, mianowicie: rządowych bezpłatnych 57, w służbie telegrafu 7 333, zapłaconych rządowych i prywatnych 76 628; przetelegrafowano 224.058 depesz; przeszło zatem przez linie galicyjskie 381.063 depesz. Za nadane depesze wpłynęło do kas 36 444 zł.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 22 lipca 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 21go lipca do 12 w południe dnia 22 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku półn.-zachodni, co dosiły słaby (1—2), niebo lekko zachmurzone, a powietrze miernie wilgotne (62 proc. wilgot. względnej); opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +17,0°C., najwyższa +23,2°C. wczoraj po południu, najniższa +9,2°C. w nocy.

Cała doba była pogodna.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm znajdowała się we Włoszech; zwykła 775 do 770 mm. w Irlandji; niższa drugorzędna utworzyła się w Infantach.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 763 mm.

Prognoza na dobę 23 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły słaby (2), średnia temperatura doby pozostanie około +17°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 70 proc.; opad, deszcz chwilowy, zresztą pogoda.

— **Leczenie raka.** Profesor dr. Adamkiewicz, wynalazca t. zw. „kankroinu“, środka leczenia raka, ogłasza w nrze. 27 *Wiener Mediz. Presse* nowy wypadek uleczenia raka, zapomocą właśnie tego preparatu. U niejakiego G. robotnika, 68-letniego starca, na dolnej wardze zaczął rosnąć rak i po 7-iu miesiącach dosięgnął znacznych rozmiarów. W dniu, kiedy chorego widział prof. Adamkiewicz wraz z prof. Korczyńskim (styczeń 1890-go r.), na wardze było już owrzodzenie dość znaczne, ruchy wargi były utrudnione, a na szyi znaleść było można znaczną ilość obrzmiałych i zmienionych rakowo gruczołów. Z tych względów operacja była zaniechana i jako w przypadku „straconym“, prof. Adamkiewicz zaczął stosować u chorego kankroin. Pierwsze wstrzykiwanie odbyło się w styczniu 1891-go r.; już po trzech miesiącach gruczoły na szyi zmniejszyły się znacznie, a zropowiała warga o tyle podgajała się zaczęła, iż ruchy były zupełnie możliwe; wzrost raka, dotąd gwałtowny, coraz słabnął, a nadto nie tylko samo ognisko zmniejszyło się i zaczęło się podgajać, ale i niektóre gruczoły chłonne na szyi znikły. W 7 miesięcy po rozpoczęciu kuracji chory czuł się znacznie lepiej, zaprzestano wstrzykiwań i stan chorego znacznie się polepszył. W styczniu b. r. dr. Trzebiecki operował wargę, a według wiadomości otrzymanych przez prof. Adamkiewicza w kwietniu r. b., chory czuje się bardzo dobrze i zakażone rakiem gruczoły na szyi znikły lub zmniejszyły się do wielkości soczewicy, choć niektóre z nich pięciokrotnie dawniej były większe. Prof. Adamkiewicz uważa przypadek ten za najbardziej dowodzący skuteczności jego kankroinu i kilka razy podnosi fakt, iż chory, odstąpiony przez lekarzy, został uratowany dzięki jego środkowi. W końcu prof. Adamkiewicz zaznacza, iż wypadek powyżej opisany jest ostatni, który ogłasza przed podaniem do wiadomości powszechnej składu wynalezionego przez siebie „kankroinu“.

— **Wojna w XX wieku.** Jeden z francuskich fejtlenistów podrwiwa sobie z wojny, mającej się stoczyć w przyszłym stuleciu. Pisze on: Łatwo i niełatwo będzie wojować w przyszłym stuleciu. Nie łatwo, gdyż nie siła brutalna, ale ostatnie wysiłki naukowe wzięte będą na pomoc, ażeby tylko zgniebić nieprzyjaciela; między innymi także i deszcz sztuczny. Wysyłany on będzie w kierunku pochodu armii nieprzyjacielskiej i tak popsuje wszystkie drogi, iż wróg, pomimo chęci i woli, będzie musiał stać na miejscu. Z tego też powodu ministery wojny zażądają nowych kredytów na... parasole, płaszcze i kalosze gumowe... W czasie wojny wszakże część kosztów się zwróci. Stanie się to zaś następującym sposobem: Nieopodal teatru wojny urządzone zostaną trybuny dla widzów. Im miejsce pola walki będzie bliższe, tem za miejsca brać będą drożej. Przed początkiem bitwy, *ad hoc* wybrani heroldowie objeżdżać mają trybuny i wołać: Panie i panowie bażność... Zaraz się zaczyna!

Wojna jednak będzie też niezmiernie łatwa. Niesłychana alboimwo korzyść przyniesie spirytyzm i hypnotyzm oraz poddawanie myśli. Zamiast rekonesansów czynni będą spirytyści. O zwycięstwie także nie będzie trudno. Nie będą rzadkością ustne raporta treści następującej: „Nasza niezwyciężona armia okryła się znów chwałą. Sto tysięcy wrogów, jak jeden mąż, ratowało się ucieką“. — Ależ to nieprawdopodobne — zagadnie wodza ktoś z pesymistów — powiedz, w jaki sposób to uczyniłeś? — Jak?... Na pole walki wysłałem śpiewaczkę X., która od pół wieku w swoim gardziółku trzyma wszystkie partie koloraturowe. Jak im zaspiewała arystę z cieniem z „Dinory“, uciekli, gdzie pieprz rośnie!...

Dziś w wojnie każdej nie małą rolę gra zaopatrywanie armji w żywność; w przyszłym stuleciu atoli nikt o to troszczyć się nie będzie, z powodu uproszczenia manipulacji zaprowiantowania do minimum. Kilkakroć sto tysięcy ludzi wyżywi przez czas długi bezka eliksiru Succiego, Merlatiego, albo innego jakiego glodomora. Po parę kropel na jednostkę dziennie najzupełniej wystarczy... Lecz zapyta może kto w końcu: o co jeden naród z drugim walczyć będzie?... Zabawne pytanie!... Zwycięzca z pola bitwy zabierze łupy i sprzedaje je potem — na licytacyi...

— **Cyklon.** Miasto Polesella, we Włoszech, zostało dotknięte okropną klęską. Potężny cyklon zburzył je prawie do szczytu. Ratusz został rozdarty na dwoje, archiwum rozszarpane i rozrzucone na przestrzeni milowaj, teatr się zawalił, tamy nad rzeką Padem popękały, okręty na Padzie wyrzucone były na 30 metrów w powietrze. Szkada wynosi przeszło 4 miliony lirów.

— **Nieustająca wystawa zjednoczonego** Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, 1 piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Komisja lwowska dla wystawy muzyczno-teatralnej w Wiedniu donosi, że zorganizowała już chór koncertowy, złożony z najmłodszych sił śpiewackich Lwowa. Chór ten mięszany, liczący przeszło sto osób, a przedstawiający się doskonale pod względem głosów i dźwięku, odbywa już od dłuższego czasu próby trzy razy tygodniowo. Na wystawie wystąpi on pod ogólną nazwą „chór lwowski“, z tego powodu, że żadne z towarzystw naszych muzycznych lub śpiewackich nie bierze w nim udziału *in corpore*.

Przedstawienia polskie w Wiedniu. Komitet dla udziału sztuki polskiej w wystawie muzyczno-teatralnej w Wiedniu uprasza nas o zamieszczenie następującego ogłoszenia: We wrześniu odbędą się w teatrze wystawowym w Wiedniu przedstawienia polskie całych oper oraz pojedynczych aktów: 5 i 7 września „Halka“ Moniuszki, udział biorą Jan Reszke i Edward Reszke, panna Pawlików, i t. d.; 6 i 8 września „Straszny Dwór“ Moniuszki, sceny z „Łucyi“, jeden akt z „Krakowiaków i Górali“ Kurpińskiego, sceny z „Konrada Walenroda“ Żeleńskiego. Udział biorą: Myszuga, Sembrich-Kochańska i Zimajer. 9 września: Jeden akt z „Romeo i Julii“, jeden akt z „Hugenotów“, sceny z „Traviaty“ i t. d. Udział biorą: Jan Reszke, Edward Reszke, Mierzwiński, Lola Beeth, Irena Abendroth. We wszystkich przedstawieniach udział także pierwsi artyści i artystki opery lwowskiej. Program ten może jeszcze uleść zmianom co do pewnych szczegółów. Ponieważ większa część biletów jest stale w Wiedniu zaabonowana, przeto komitet ogłasza niniejszem sprzedaż pozostałych do dyspozycji biletów, ażeby dać rodakom możność nabycia ich. W Wiedniu bowiem we wrześniu niewątpliwie żadnego biletu nie będzie można dostać, gdyż miejscowa publiczność je rozabierze. Ceny biletów są nastę-

pujące: Parkiet od 6 do 12 rzędu 10 złr. z dodatkiem 80 ct. (Vorverkaufsgebühr). Balkon (zamiast łoża) pierwszy rząd 10 zł. z dodatkiem 80 ct. Parkiet od 13 do 17 rzędu 5 złr. z dodatkiem 50 ct. Balkon drugi rząd 5 zł. z dodatkiem 50 ct. Balkon od 3 do 5 rzędu 3 zł. z dodatkiem 50 ct. Parkiet od 18 do 23 rzędu 2 zł. z dodatkiem 50 ct. Balkon od 6 do 11 2 zł. z dodatkiem 50 ct. Krzesła od 1 do 5 rzędu są na cały czas wystawy sprzedane. Łoży nie ma, miejsca balkonowe zajmuje łożowa publiczność. Odległość rzędów nie ma znaczenia w obec oper; miejsce złych wcale nie ma; ze wsząd widać wybornie; parkiet i balkon są urządzone amfiteatralnie i wszędzie są szerokie przejścia. Bilety można nabywać: w Lwowie w księgarni Gubrynowicza i Schmida, w Wiedniu *Polnisches Ausstellungscomité, I., Hohenstauffengasse I.* Sprzedaż będzie zamknięta dnia 10 sierpnia.

Konkurs dramatyczny. *Kuryer Warszawski* ogłasza, że dyrekcja teatrów warszawskich zgodziła się na wystawienie pięciu utworów dramatycznych, nadesłanych na konkurs (ogłoszony w *Kuryerze Warszawskim*), a zaleconych do wystawienia przez sędziów przed wydaniem ostatecznego wyroku. Każdy z tych utworów wystawiony będzie przynajmniej pięć razy w ciągu tygodnia, zaś pomiędzy wystawieniem dwu utworów upłyną dwa tygodnie. Obsadę ról zastrzega sobie dyrekcja teatrów. Za każdy utwór autor jego otrzyma od dyrekcji teatrów 300 rubli, zaś autorowie dwóch utworów, które cieszyć się będą najlepszym powodzeniem kasowym, nadto 5 pr. od dochodu brutto. Sędziowie wydadzą wyrok ostateczny dopiero po ukończeniu przedstawień w teatrze, biorąc na uwagę te przedstawienia. Autorowie, którzy nie życzą sobie wystawienia utworów swoich w teatrze, winni zawiadomić o tem redakcję *Kuryera Warszawskiego* w ciągu dwu tygodni, lecz prace ich będą pozbawione prawa ubiegania się o nagrodę.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 21 lipca.

Niezem nieuzasadniona pogłoska, jakoby w tym jeszcze tygodniu P. Minister Weckerle na nowo miał rozpocząć rokowania z grupą Rothschildowską, wpłynęła zwyżkowo na kredyty, które podskoczyły nagle do 312. Spekulacja górzakowo chwytła rzucając na targ sztuki. Zwyżkowa tendencja ustąpiła się nadto w obec liczących urzędowych zaprzeczeń o rozszerzeniu się cholery, oraz w obec wyborczego usposobienia giełdy berlińskiej, która przysłała tu doskonałe notowania. Pogłoska o ponownych rokowaniach z grupą jest jednak tylko manewrem giełdowym. Skorzystano z tego, że dyrektor węg. banku kredytowego, Kornfeld, powraca już z urlopu, a margrabia Pallavicini na kilka dni wrócić ma do Budapesztu i na prędko utworzono kombinację, która chwilowo podwyższa kursa.

Przeciwnicy berlińscy projektu opodatkowania kuponów priorytetowych, spowodowawszy uchwałę komisaryatu, wykreślenia priorytetów kolei państwowej z notowań giełdy berlińskiej, starają się obecnie o uzyskanie takiejże uchwały na giełdzie paryskiej. Paryż jednak nie spełnia zbyt skwapliwie giełdowych życzeń Berlina, zdaje się więc, że i w tym wypadku nie ulegnie namowom, zwłaszcza, że w Radzie Nadzorczej kolei państwowej jest 4 reprezentantów francuskich właścicieli priorytetów, którzy spokojnie wyczekiwali mogą na ostateczne załatwienie całej tej sprawy.

Przeładowa wystawa bydła i premiowanie tegoż, odbyło się w Zarszynie u p. Kazimierza Wiktora, w dniu 7 b. m. Na wystawę przysłało 15 gmin, przeważnie z powiatu sanockiego, 184 sztuk bydła włościańskiego i około 150 sztuk z obszarów dworskich. Między włościan rozdano nagrody po 10, 5 i 3 zł. w łącznej sumie 460 zł. Premiowanie odbyło się pod przewodnictwem JE. Adama ks. Sapiehy, prezesa gal. Tow. gospodarskiego.

Kółka rolnicze. Staraniem Zarządu głównego został zawiązany przez delegata p. Bolesława Gurskiego, właściciela dóbr Dąbrowy, zarząd powiatowy w Krośnie. Prezesem wybrano p. Kazimierza Orpińskiego, właśc. dóbr; zastępcą p. Czesława Jastrzębskiego. Zaraz na wstępie obrad uchwalił zarząd powiatowy utworzyć jak najszybciej „Powiatowe Towarzystwo handlowe“ z kądby liczne sklepiki Kółek rolniczych tamtejszego powiatu mogły tani i doborowo towar sprowadzać, jak również sztucznie nawozy, oraz zając się zakupem i sprzedażą produktów rolniczych włościańskich. Biuro Towarzystwa zarządu powiatowego znajduje się w biurze Rady powiatowej w Krośnie.

Targ zbożowy.

Lwów, 22 lipca: pszenica 8:50 do 9:—, żyto 7:50 do 7:80, jęczmień 6:— do 6:50, owies 6:80 do 7:30, rzepak nowy 9:50 do 10:—, groch 6:50 do 8:50, wyka — do —, nas. lniane — do —, bób — do —, bobik 6:50 do 7:—, hreczka — do —, koniczyna czerwona — do —, biała — do —, szwedzka — do —, kminek 19:— do 20:—, anyż 27:— do 30:—, kukurudza 5:90 do 6:10, chmiel nowy za 56 kilg. 65:— do 80:—, spirytus 14:— do 14:50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 12:50 do 13:—.

Usposobienie słabe.

Praga: pszenica czeska 9:40 do 9:90, węgierska 9:60 do 10:—, austriacka — do —, żyto 8:45 do 8:75, owies 6:20 do 6:70, nasienie rzepakowe 11:25 do 11:50, olej rzepakowy 29:50 do 30:—, groch — do —.

Budapeszt: pszenica na jesień 8:06 do 8:08, na wiosnę 8:47 do 8:49, kukurudza na lipiec-sierpień 4:78 do 4:80, na sierpień-wrzesień 4:82 do 4:84, owies na czerwiec — do —, na jesień 5:44 do 5:46, rzepak na wrzesień-paźdź. 11:10 do 11:20. Spirytus kontyng. bez podatku 17:— do 17:50.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 9 lipca do 16 lipca b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 8:80 do 9:20, żyto 7:75 do 7:95, jęczmień browarny 7:— do 7:25, pastewny 6:35 do 6:75, owies 6:75 do 7:10, hreczka — do —, kukurudza zeszłoroczna 6:— do 6:50, nowa 5:75 do 6:15, groch do gotowania 8:50 do 9:50, pastewny 6:50 do 8:25, fasola — do —, bobik 6:50 do 7:—, wyka 5:25 do 5:50, koniczyna 40:— do 50:—, koniczyna szwedzka — do —, anyż rosyjski 26:— do 28:—, anyż płaski 27:— do 30:—, kminek 19:— do 20:—, rzepak zimowy 9:50 do 10:25, rzepak letni nowy 9:50 do 10:—, stary — do —, lnianka 7:50 do 8:25, nasienie lniane 10:50 do 11:25, chmiel nowy 116:— do 128:—, nafta zwykła — do —, salonowa — do —, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 50 65 do 50 90.

OSTATNIA POCZTA

Czerniowiecka Rada miejska uchwaliła wysłać do Lwowa deputację, celem złożenia hołdu Najj. Panu podczas pobytu Jego Ces. Mości w naszym mieście.

Według wiadomości z pewnego źródła, Delegacje wspólne, które w roku bieżącym obradować będą w Peszcie, zwołane zostaną na 20-go września, a sesja delegacyjna trwać zapewne będzie do 10 lub 12 października. Zaraz w połowie października mają być zwołane Izby Rady państwa, aby do połowy grudnia uchwalić budżet wydatków i dochodów Państwa na rok 1893.

Sejmy krajowe zwołane być mają przed końcem grudnia, i obradować przez styczeń i luty.

Prezes gabinetu węgierskiego hr. Szapary i nowomianowany węgierski minister handlu Lukacs wyjechali wczoraj do Isehl, gdzie minister handlu złożył dzisiaj przysięgę w ręce Najj. Pana.

Kilku członków deputacji węgierskiej, wracającej z Konstantynopola, z uroczystości jubileuszowej komendanta straży ogniowej, Szechenyi'ego, aresztowano na dworcu kolejowym w Belgradzie, z powodu wrzokowej obrazy władz serbskich, i skazano w drodze policyjnej na grzywny. W skutek interwencji posła austriackiego, margrabiego Pallavicini'ego, członkowie mogli udać się w dalszą drogę.

Wszelkim pogłoskom co do rozwiązania skupeczyny, tudzież zatargu między regencyą a rządem, zaprzeczają z kół oficjalnych.

Wedle depeszy rzymskiej, Papież w takim tylko razie zamianuje na najbliższym konsystorzu kardynałem jednego z prałatów pruskich, jeżeli w Berlinie zdecydują się ustanowić rychło następcę po Schölerze, który, jak wiadomo, ustąpił w tych dniach z posady posła przy Stolicy św.

Dziennik Warszawski zaprzecza stanowczo, jakoby rugi urzędników-Polaków z posad kolejowych oznaczały: „izby ktokolwiek uważał za podejrzanych wszystkich Polaków, służących na kolejach“. Tylko... „ażby mógł całkiem spokojnie rozporządzać ważnymi drogami, łączącymi środek Rosyi z jej granicami“, trzeba było... usunąć Polaków, nawet tych, „z których — jak przyznaje generał-gubernatorski organ — wielu bezwą-

tpienia zajmowało godnie przez długie lata swe posady!“

Z Petersburga donoszą, iż niebawem urzędnicy władz centralnych będą wysłani na Południe Rosyi, w celu dokładnego zbadania przestrzeni gruntowej, która jest własnością kolonistów Niemców, oraz ich wpływu na ludność miejscową. Delegacja ma być następnym zajął, zanoszonych na Niemców do ministerstwa spraw wewnętrznych.

Rząd czarnogórski stara się o nową pożyczkę na wykończenie uzbrojenia, tudzież sieci dróg. Podróż ministra skarbu, Matanowicza za granicę, stoi w związku z tą sprawą.

Oficyalna sofijska *Swoboda* kontynuuje ogłaszanie rosyjskich urzędowych dokumentów, stwierdzających udział Rosyi oficyalnej w agitacjach przeciw Bułgarii. W ostatnim numerze ogłasza dziennik ten okólnik azyatyckiego departamentu ministerstwa spraw zagranicznych, w którym wezwano przedstawicieli dyplomatycznych Rosyi za granicą, aby popierali tych, co działają w duchu usunięcia ks. Ferdynanda.

Następnie ogłasza *Swoboda* szereg dokumentów, odnoszących się do spisku Panicy, które wykazują, że poseł Chitrowo nie działał wyłącznie na własną rękę, lecz z wyższego polecenia.

Z powodu aresztowań anarchistów w Paryżu donoszą niektóre dzienniki paryskie, że policja posiada dowody, jakoby anarchiści zamierzali podczas narodowego święta wysadzić w powietrze pałac sprawiedliwości, parlament i giełdę. Aresztowano anarchistów Dubois i Parmentiera; inni zbiegli. Policja zaprzecza jednak istnieniu jakiegos spisku.

Według *Biura Reutersa*, gabinet Salisbury'ego postanowił wstrzymać się z wręceniem swej dymisji. Gabinet przedstawi się nowemu parlamentowi i czekać będzie, czy tenże, bądź to w adresie do korony, lub w jakiej rezolucji, nie uchwali wotum nieufności, w którym to razie dopiero ustąpi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 22 lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza: Inżynier Ignacy Meyer został mianowany starszym inżynierem we Lwowie.

Wiedeń, 22 lipca. (*Tel. pryw.*) Prezes gabinetu, hr. Taaffe, ma przybyć jutro do Wiednia.

Delegacje mają być zwołane na 20-go sierpnia.

Presse podnosi w artykule wstępnym mowy posłów: Szczepanowskiego i Barwińskiego, dotyczące Polaków i Rusinów w Rosyi. Mowa p. Barwińskiego — pisze *Presse* — jest chlubnym świadectwem dla polityki pojednania, prowadzonej obecnie w Galicji, której się powiodło w krótkim czasie zbliżyć do siebie oba tamtejsze szczepy. Rusini już się nie uważają za „Schmerzskinder“, są bowiem przekonani, że mogą się rozwijać w Austrii. Zniknęły czasy, w których nieprzyjaciele Austrii mogli liczyć na sympatyje Rusinów w Galicji; owszem, panują tam obecnie nader zadowalające stosunki.

Wiedeń, 22 lipca. „Dziennik rozporządzeń wojskowych“ ogłasza odręczne pismo cesarskie do generalnego inspektora inżynierii, hr. Salisoglio, wyrażające temuż z okazji prośby jego o uwolnienie ze służby, najgorętsze podziękowanie i zupełne uznanie Monarsze z powodu znakomych zasług jego, położonych zarówno czasu pokoju jak i wojny, tudzież zarządzające, że jeden z fortów przemyskich nosić ma jego nazwisko.

Wiedeń, 22 lipca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby poselskiej P. Minister rolnictwa odpowiadając na interpelację deputowanego Waibla, oświadczył, że na konferencji zurychskiej nie zapadły żadne postanowienia, obostrzające środki ostrożności co do dowozu bydła z Austrii; dotycząca konwencya została ze strony Austro-Węgier wypowiedziana z d. 1 marca 1883 r. Szwajcarya dotychczas nie rozpoczęła nowych rokowań. Mimo to, ze względu na niezbędną potrzebę zaopatrywania Szwajcaryi w mięso, wywóz bydła do tego kraju pozostanie zapewne i nadal znaczny, a rozwinię się jeszcze, skoro wejdzie w życie konwencya weterynarska z Niemcami.

Rząd przedkłada projekt ustawy o zmianie ordynacji wyborczej do Rady państwa z gmin wiejskich okręgów trutnowskiego i królegrodzkiego. W rządzie gmin, objętych projektem, znajduje się także Weckelsdorf. Rząd przedkłada również projekt

ustawy, dotyczącej powiększenia parku na kolejach państwowych.

Pan Minister rolnictwa odpowiada na interpelację Russa, w sprawie ochrony Karlsbadu przed niebezpieczeństwem zalewu. Minister oświadcza, że przeprowadzono już odnośne badania techniczne.

P. Minister skarbu odpowiada na interpelację Haucka, w sprawie rewizji depozytów w bankach i kantorach przez władze, że z wyjątkiem wypadków, podpadających pod przepisy prawa karnego, brak władzom ustawowego uprawnienia do przeprowadzenia podobnych rewizyj, o ile nie chodzi o wypadki, przewidziane ustawą, o losach rzetelnych i promesach.

P. Minister skarbu, odpowiadając dalej na interpelację Nitschego, w sprawie uregulowania sprzedaży kainitu, oświadcza, że poczyniono wszelkie przygotowania, aby Kałusz produkował rocznie 40.000 centnarów metrycznych kainitu dla celów rolnictwa.

Przy sprawozdaniu o petycji miasta Pragi w sprawie udzielenia zasiłku państwowego na roboty gminne, tudzież bezpłatnego odstąpienia miastu dawnych fortyfikacji i t. d., przyjęto rezolucję Plenera, sformułowaną w duchu przychylnym dla petycji.

Izba przystępuje do trzeciego czytania projektów walutowych i wszystkie te projekta uchwała. Projekt o walucie koronowej przyjęto 174 głosami przeciw 87, a układ monetarny z Węgrami 158 głosami przeciw 108 głosom.

Następnie załatwiła Izba sprawozdania z petycji, przyjmując wszystkie wnioski referentów. Między innymi przekazano Rządowi do jak najszybszego i najdokładniejszego zbadania, ewentualnie uwzględnienia, petycję gmin powiatu tarnobrzeskiego w sprawie udzielenia pomocy i wynagrodzenia za szkody, zarządzane przez dzikie zwierzęta.

Izba przystępuje do wyboru członków Delegacji wspólnych. Z Galicji zostali wybrani: Chranowski, Jaworski, Jędrzejowicz, Klucki, Mandyczewski, Popowski i Szczepanowski; zastępcami Henzel i Włodzimierz Gniwosz.

Po dokonaniu tych wyborów rozeszła się Izba na ferie.

Budapeszt, 22 lipca. Stan zdrowia gen. Edelsheim-Gyulayi jest bardzo groźny.

Budapeszt, 22 lipca. Rozporządzeniem ministeryalnym zarządzono, iż wszyscy podróżni, przybywający do Węgier wprost ze wschodnich i północno-wschodnich okolic Rosyi, mają być oddani pod pięciodniową conajmniej obserwację.

Budapeszt, 22 lipca. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych w sprawie środków zaradczych przeciw niebezpieczeństwu cholery.

Petersburg, 22 lipca. W dniach 18 i 19 b. m. zaszło w rozmaitych miejscowościach 700 wypadków cholery, z tych 313 śmiertelnych.

Petersburg, 22 lipca. Obiega pogłoska, że na posiedzeniu komisji zbożowej, które się ma odbyć we wtorek, zniesiony będzie zakaz wywozu żyta.

Wczoraj rano pociąg kuryerski, zdążający z Moskwy do Niżnego Nowogrodu wykończył się pomiędzy stacyami Mołodniki a Grochowcem. Lokomotywa i 5 wagonów uległy zupełnemu zdruzgotaniu, a nadto osm wagonów wykończyło się. Maszynista oraz dwaj inni ze służby kolejowej są ciężko ranni, kilka zaś osób lżej. Nie zginął nikt.

Petersburg, 22 lipca. Cholera pojawiła się także na terytorium kubańskim.

London, 22 lipca. Konserwatywna *Morning-Post* zaleca gabinetowi, aby w razie udzielenia mu przez nowy parlament wotum nieufności, zaproponował królowej odroczenie tegoż do zwykłej sesji roku 1893.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22go lipca 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcje kredytowe 311:62, Alp Tow. górnicze 64:90, Węgierskie akcje kredytowe 357:25, Akcje anglo-austriackie 152:25, Akcje banku Union 245:—, Akcje kolei Karola Ludwika 214:50, Akcje kolei Północnej 281:50, Akcje kolei Południowej 98:12, Losy tureckie 40:70, Akcje kolei państwowej 300:12, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243:50, Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197:—, Wiedeńskie losy komunalne 157:50, Akcje tytoniowe 179:50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105:—, Akcje kolei Elbetal 234:—, Akcje banku dla krajów koronnych 218:75, 4-prc. węgierska renta złota 110:10, Akcje banku związkowego 115:— Rubel papierowy 1:20:—, Węgierska renta papierowa 100:50. Usposobienie słabsze.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krocnowski

Nadestane.

M. JONASZ

dom bankowy i kantor wymiany we Lwowie, ul. Jagiellońska 3 kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po najdokładniejszym kursie dziennym.

Zlecenia z prowincyi wykonywa niezwłocznie bez doliczenia prowizyi i poleca się szczególnie świetnym urzędem depozytowym na prowincyi do jak najrzetelniejszego przeprowadzania wszelkich transakcyj w zakres bankowy i wekslarski wchodzących.

Główna reprezentacya dla Galicyi największego i najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń na życie „The Mutual”. Rok założenia 1842.

Zakład wodolecznicy „Mariówka”

Omnibus kursujący między Mariówką a Lwowem (plac Hallicki) odchodzi codziennie z Mariówki w godzinach: 8 rano, 2 po południu, 4 1/4 po południu i o 8 wieczór — odchodzi zaś ze Lwowa (plac Hallicki) w godzinach: 11 1/4 przed południem, 3 1/4 po południu, 5 1/4 po południu, 9 wieczór.

PEREZKI z SANTALU przygotowane według metody dr. Clertana, która otrzymała pochwały i potwierdzenie paryskiej akademii medycznej, przedstawiają się w kształcie, któremu nie rzucicie się nie da. Po użyciu tego środka, krewa nawet zastarzałe rzeżączki, ustępują niezawodnie w dniach kilku. Cena bardzo umiarkowana 1 zł 60 ct. za flakon czyni je przystępnymi dla chorych nawet niezamożnych.

Przyjechali do Lwowa

dnia 22 lipca 1892.

Hotel Zorza.

PP. J.W. Lipkowska z Podola ross., A. hr. Wodziński z Niedźwiedzie, J. Guzkowski z Nowego miasta J. dr. Horodyski z Kociubinieć, W. Engel z Wiednia, Wł. Postruski ze Sarednego.

Hotel Imperial.

PP. B. Weiser z Wiednia, F. Stefezyk z Czernichowa, M. Mayer z Podmichala, T. Prilifski z Krakowa, L. Modzelewski, S. Modzelewska i K. Lipski z Podola ross., K. Stopczyński z Hałas z ynieć, R. Berski z Radymna, J. Obrnstein z Tarnowa, B. Pollo z Lubaczowa, H. Nathansoha z Lipska, R. Fürth z Pragi.

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dni 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed połudn. wstęp wolny.

RUCH POCIĄGÓW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Table with columns for train routes (Do Lwowa przychodzą, Ze Lwowa odchodzi) and arrival/departure times. Includes routes to Krakow, Muszyny-Krynicy, Podwolecz, Brodów, etc.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 21 lipca 1892.

Table listing various financial instruments and their prices, including bank notes, bonds, and exchange rates.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20 lipca 1892.

Table showing stock market prices for various securities, including government bonds and shares of different companies.

Table with exchange rates for various currencies and locations like Krakow, Lublany, Budy.

Table listing interest rates for various types of loans and deposits.

Table listing prices for gold and silver coins, and other precious metals.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 2654 (4258 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzycielskiego e. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościńskiego we Lwowie w sumie 66 zł. 83 ct. a. w. z pu. odbędzie się w dniach 19 sierpnia i 21 września 1892...

L. 1904 (4273 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Potoku złotym podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Herza Freibika przeciw Michałowi Pawlukowi w ilości 9 zł. 50 ct. zpn. posiadłości egzekuta w Sciance wyk. hip. 574 objęta w tymże sądzie na dniu 10 sierpnia 1892 i na dniu 14 września 1892...

daż realności w Siedliskach położonej wh. 307 ks. gł. gminy kat. Siedliska objętej na imię Jana Lasoty zaindebultowanej w dniach 22 sierpnia i 19 września 1892 o 10 godzinie rano. Cena wywołania 29 zł. 41 ct. Wadyum 3 zł. Reszta warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć. Tyczyn, dnia 15 maja 1892

go uniwersalnej spadkobierczyni Paranki Maliszewskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 24 sierpnia 1892 i dnia 28 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem. Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, każdym razem o godzinie 10 przed południem. Cena wywołania wynosi dla tej realności kwota 224 zł. 30 ct. Wadyum wynosi 10 prc. Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze. Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Zyborski w Rudkach. Z e. k. sądu powiatowego. Rudki, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 6500 (3406 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia następujących sum.

a. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 proc. od dnia 1 marca 1889 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 proc. prowizji,

b. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 proc. od dnia 1 września 1889 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 proc. prowizji,

c. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 proc. od 1 marca 1890 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 proc. prowizji,

d. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 proc. od 1 września 1890 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 proc. prowizji,

e. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 proc. od 1 marca 1891 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 proc. prowizji;

a to powyższych pięć kwot po 122 zł. 10 ct. jako półrocznych rat od pożyczki 5000 zł. a raczej od resztującej części takowej w kwocie 3700 zł. a w dniach 1 marca i 1 września 1889 — 1 marca i 1 września 1890 i w dniu 1 marca 1891 zapadłych, tudzież przyznanych kosztów w kwocie 24 zł. 27 ct. i w kwocie 6 zł. 43 ct. na rzecz ek. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego odbędzie się dnia 23 sierpnia 1892 i 27 września 1892 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6 egzekucyjna sprzedaż majątności tabularnych: Wasylkowce część IX. Bereżyńce, Jurkowce i Leszczyńszczyzna i Wasylkowce część X. Łążyńszczyzna objętych wykazami hipotecznymi l. 485 i 486 księgi gruntowej tut. sądu (z wyłączeniem jednakże prawa do wynagrodzenia za zniesione prawo propinacji) tudzież parcel a to: budowl. lk. 64 gruntowych lk. 108, 1862, 1863, 1869, 1690, 1691, 1706, 1758, 2201 i część parceli lk. 1860/2 z nich wydzielonych Felicy Skibickiej, Pauliny Skibickiej zamężnej Romanickiej i Maryi z Skibickich Jasińskiej własnych.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie wynosi 8335 zł.

Wadyum 834 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 20 maja 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którzyby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. awokata dr. Łoszniowa a pana adwokata dr. Pohoreckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 21 maja 1892.

L. 144 (3900 1-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji dr. Leśława Borońskiego w kwocie 13 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 23 sierpnia 1892 o godz. 10 rano na jednym terminie, egzekucyjna relicytacja realności lk. 186 Dz. VIII. w Krakowie masy leżącej Izaaka Siódmaka własnej.

Cena wywołania 258 zł. 96 ct.

Wadyum 26 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Jan Jakubowski z substytucją dr. Kazimierza Kirschmajera w Krakowie.

Kraków, dnia 13 maja 1892.

L. 3409 (4297 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 3 sierpnia i dnia 7 września 1892 zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Zamłynie położonej wedle wyk. hip. l. 16 dłużnika Samuela Kleina własnej na pokrycie pretensji Herscha Reissa w kwocie 5 zł. 16 ct. aw. zpn.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł.

Bliższe warunki w registraturze.

Kurator wierzycieli p. Robert Adamski

c. k. notaryusz w Ustrzykach.

Ustrzyki dolne, dnia 15 maja 1892.

L. 6894 (3693 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności wedle wyk. hipot. nr. 57 składającej się z parc. grunt. 484 i 1620 tudzież wyk. hip. l. 58, 59 i 60 księgi grunt. gminy Zagórze dłużników Rachmila Tennenbaum, Izydora Charów, Iwana, Anty. Naści i Stanisława Charów własnej na zaspokojenie wierzycielności Zakładu kredytowego wóśc. w likwidacji we Lwowie w kwocie 9 i zł. 52 ct. dnia 24 sierpnia 1892 i dnia 28 września 1892 o godz. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i poniżej takowej.

Cena szacunkowa ciała hipot. l. 57 bez parceli gruntowej 1621 wynosi 20 zł., ciała hip. l. 58 wynosi 15 zł., ciała hip. l. 59 wynosi 50 zł., zaś ciała hip. l. 60 wynosi 420 zł. aw.

Posiadłości te sprzedane zostaną ryczałtem.

Wadyum wynosi 50 zł. 50 ct.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz z Rohatyna. Rohatyn, 18 czerwca 1892.

L. 5277 (4293 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności Izraela Padawera w kwocie 50 zł. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 1 sierpnia 1892 i dnia 1 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 123 gminy Złotniki.

Cena wywołania 1256 zł.

Wadyum 125 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 9 czerwca 1892.

L. 4419 (4294 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności, Kasy Oszczędności miasta Tarnowa w kwocie 348 zł. 50 ct. wa. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 3 sierpnia 1892 i dnia 1 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 112 gminy Krzemienica dłużnika Adama Pratka własnej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 1 czerwca 1892.

L. 8397 (4289 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje, że celem zaspokojenia wierzycielności Józefa Sprunga w kwocie 85 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności lwh. 7 tudzież 1/3 części realności lwh. 8 wreszcie 1/4 części realności lwh. 11 gm. Brzoza królewska objętej Szymona Zygmuta własnej.

Cena wywołania 531 zł. 50 ct.

Wadyum 54 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Leżajsk, 22 grudnia 1891.

L. 4230 (4292 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzycielności Dawida Wassermana w kwocie 14 zł. 82 ct, odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 319 gm. Leżajsk objętej Wojciecha Kozyry własnej.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Leżajsk, 8 maja 1892.

L. 3925 (4291 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzycielności Psachy Straucha w kwocie 7 zł. 50 ct. aw. odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 770 gminy Giedlarowa objętej Antoniego Osipa własnej.

Cena wywołania wynosi 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Leżajsk, 1 maja 1892.

L. 2927 (4288 1-3)

Sąd powiatowy Łańcucki celem zaspokojenia wierzycielności spadkobiercom Leiby Rozmarina w resztującej kwocie 62 zł. 50 ct. aw. z przynależnościami przeprowadzi ponownie w dniach 18 sierpnia 1892 i 16 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 468 ks. gr. gm. kat. Łańcut objętej, Walentego i Magdaleny Fleszarów własnej na pierwszym terminie powyżej, na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa 850 zł.

Wadyum 85 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ek. notaryusz Hanusz.

Akt oszacowania i warunki można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Łańcut, dnia 31 maja 1892.

L. 3071 (3982 1-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 23 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 27 września 1892 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 12/79 w Łopuszance lechniowej Michała Zuk własnej na rzecz ek. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. wóśc. w likwidacji we Lwowie pto 100 zł. zpn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i opisania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem Stanisława Granatowskiego w Turce.

Turka, dnia 31 marca 1892.

L. 4749 (4180 1-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzycielności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do Katarzyny 1-o Malikowej 2- Bisagowej w kwocie 247 aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 23 sierpnia 1892 i 27 września 1892 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja, połowy realności pod lwh. 22 w Żarkach położonej egzekutki własnej.

Cena wywołania 416 zł.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józefa Kremera z substytucją adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie ustanowiono.

Chrzanów, dnia 17 czerwca 1892.

L. 2227 (4250 2-3)

W sprawie egzekucyjnej Reisi Fischer przeciw Antoniemu Buczkowskiemu o 50 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 17 sierpnia 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 września 1892 także poniżej takowej przymusowa licytacja realności w Michałowce położonej wyk. hip. 13 ks. pt. gminy katastralnej Michałówka objęta.

Cena szacunkowa oraz wywołania 355 zł.

Wadyum 35 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator dr. Maurycy Roth adt. w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 1 kwietnia 1892

L. 2194 (4238 2-3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku odbędzie w dniu 18 sierpnia 1892 sprzedaż przez publiczną dobrowolną licytację realności objętej wyk. hip. l. 241 we Frysztaku się znajdującej spadkobierców sp. Franciszka i Katarzyny Petryckich własnej na zgodne żądanie tychże.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Warunki w registraturze.

Frysztak, dnia 28 czerwca 1892.

L. 4111 (4206 2-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 19 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 września 1892 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. l. 116 księgi gruntowej gminy Kulików masy spadkowej sp. Eliasza Dmytrowicza własnej na rzecz kasy zaliczkowej „Nadzieja” w Kulikowie pto 17 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 85 zł.

Wadyum 8 zł. 50 ct. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 28 czerwca 1892.

L. 5558 (4249 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu podaje do wiadomości, że dnia 17 sierpnia 1892 i 19 września 1892 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się celem ściągnięcia kwoty 850 zł. zpn., na rzecz powiatowej kasy oszczędności egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. 164 ks. gr. Kałusz objętej Eweliny z Tworowskich Kwaśniewskiej własnej.

Wadyum wynosi 634 zł.

Resztę warunków licytacji przegłądać można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, 29 marca 1892.

L. 2409 (4275 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że celem zaspokojenia wierzycielności Mojżesza Klugera w kwocie 120 zł zpn. odbędzie się dnia 2 sierpnia 1892 i dnia 30 sierpnia 1892 zawsze o 10 godzinie rano; egzekucyjna sprzedaż realności dłużników nie objętej masy spadkowej sp. Olksie Kiermaszu i Michała Kiermasza własnej pod lk. 29 w Rykowie położonej.

Cena wywołania 1495 zł.

Wadyum 149 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach ts. registratury.

Skole, 23 kwietnia 1892.

L. 4157 (4244 2-3)

Celem ściągnięcia wierzycielności Chaima Leiby Jageta w kwocie 600 zł. w. a. z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym są-

dzie w dniach 19 sierpnia i 21 września 1892 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż dwóch sklepów pod l. 5 i 7 w Bóbrce położonych 96/564 części ciała hipotecznego wyk. hip. l. 296 gminy Bóbrka objętego stanowiących dłużnika Abrahama Izaka Bellera własnych z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 900 zł.

Poreczne 90 zł., i że sklepy powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania, sprzedane zostaną.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil

Waydowski notaryusz w Bóbrce.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 3 maja 1892.

L. 4039 (4272 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensji Mojżesza Arona Gurfelina w kwocie 185 zł. 50 ct. wa. zpn. przeprowadzi w dniach 19 sierpnia i 21 września 1892 każdorazowo o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipot. l. 149 księgi gruntowej gminy Komarno objętej dłużnika Markusa Münzera własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na drugim terminie za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 120 zł.

Wadyum 12 zł. wa. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Józef Gromnicki w Komarnie.

Komarno, 30 maja 1892.

L. 3111 (4211 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 20 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Simche Heifermana w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 30 gminy katastralnej Młodiatynie objętej dłużnika Wasyla Chaszczuka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 16 sierpnia 1892 i dnia 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Henryk Szeib w Peczenizynie.

Cena wywołania 60 zł. wa.

Wadyum wynosi 6 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczenizyn, 31 marca 1892.

L. 3112 (4212 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 18 zł. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz Simche Heifermana w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 867 gminy katastralnej Peczenizyn objętej dłużnika Jury Roszczyńskiego własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 16 sierpnia 1892 i dnia 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Wasyl Warczuk w Peczenizynie.

Cena wywołania 220 zł. a. w.

Wadyum wynosi 22 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczenizyn, 31 marca 1892.

L. 3979 (4205 3-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 19 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 września 1892 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wykazu hip. l. 1044 księgi gruntowej gminy Kulików Anny Worobiec własnej na rzecz kasy zaliczkowej „Nadzieja” w Kulikowie pto 110 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Reszta warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Kulików, dnia 28 czerwca 1892.

L. 2630 (4251 3-3)

Celem zaspokojenia wierzycielności Jakóba Messinga w kwocie 156 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 16 sierpnia i 16 września 1892 każdym razem o 10 godzinie rano publiczną licytacją realności nr. 68 w Rozwadowie położonej wyk. hipotecznym nr. 89 objętej Berla Laufgrabena własnej.

Cena wywołania 320 zł.

Wadyum 32 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 6 lipca 1892.

L. 3247 (4259 3-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano na dniu 29 lipca 1892 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 31 sierpnia 1892 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż parcel gruntowych 1707/1 i 1707/2 w skład realności wyk. hip. l. 112 gminy kat. Rosznię objętej wchodzących dłużnika Hrynja Hudymy własnej protokołem z dnia 6 grudnia 1886 l. 13798 oszacowanej na rzecz Borucha Pollaka pto 12 zł. 16 ct. zpn.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Reszta warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Tyśmienica, 26 maja 1892.

L. 2606 (4256 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 12 rat po 12 zł. 69 ct. i kapitału 162 zł. 14 ct. a. w. odbędzie się w dniach 16 sierpnia i 16 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 245 w Lachowicach w wyk. hip. l. 432 w całości i 6/18 części lwh. 433 księgi grunt. gminy kat. Lachowice dłużnika Szymona Sikory własnej.

Cena wywołania 475 zł.

Wadyum 47 zł. 50 ct.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzania w registraturze tut. sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, 26 maja 1892.

L. 2653 (4257 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kred. włościańskiego w likwidacji we Lwowie w sumie 6 rat po 14 zł. 40 ct. i 222 zł. 92 ct. i 22 zł. 27 ct. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 17 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 89 w Lachowicach w wyk. hip. l. 167 w całości i 4/12 części lwh. 163 ks. gr. gminy Lachowice dłużnika Jakóba Pajaka własnej.

Cena wywołania 556 zł.

Wadyum 55 zł. 60 ct. a. w.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzania w registraturze tut. sąd.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, 25 maja 1892.

Konkursa.

L. 31296 (4263 2-3)

K o n k u r s
na posadę ekspedienta przy ck. urzędzie pocztowym w Mogile w powiecie Krakowskim za kontraktem służbowym i kaucją 200 zł.
Płaca rocznych 150 zł. i ryczałt kancelaryjny 40 zł.
Podania należy wnieść najpóźniej do 4 sierpnia br. do ck. Dyrekcji poczt. i telegrafów.

Lwów, dnia 16 lipca 1892.

L. 31423 (4279 1-3)

Konkurs na posadę kontrolora przy ck. urzędzie pocztowym w Drohobyczu IX klasy rangi i kaucję w wysokości całorocznej płacy.
Podania należy wnieść najpóźniej do 30 lipca br. do ck. Dyrekcji poczt. i telegrafów.

Lwów, dnia 18 lipca 1892.

Upadłości.

L. 14241 (4236 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku niewiadomej z miejsca pobytu Rebeci Stegmannowej prowadzącej handel towarami bławatnymi pod firmą: „R. Stegmann“ w Tarnowie zamieszkałej a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomości majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowa-

ny został p. dr. S. Merz ck. adjunkt sądowy w Tarnowie tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Maławski adwokat krajowy.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacji wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 1 sierpnia 1892 o godz. 4 po południu w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami rozszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej rozszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 30 września 1892 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchanie w dniu 4 października 1892 o godz. 9 przedpołudniem w biurze komis. konk. odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiadamianie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacji wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Tarnów, dnia 18 lipca 1892.

L. 10200 (4266 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia wierzycieli masy rozbirowej firmy Szerzer & Weisselberger w Śniatynie, że do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się nowy termin na dzień 2 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 16 lipca 1892.

L. 22288 (4281 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Berla Blatta, kupca w Krakowie na Stradomiu l. 7 a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana ck. radcę sądu krajowego Cholewkę a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Adolfa Grossa z substytucją pana adwokata dr. Adolfa Fischlera.

Wierzyciele wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 9 sierpnia 1892 przed komisarzem w biurze nr. 15 wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, które by ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 25 października 1892 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisów ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7 listopada 1892 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni się przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałyby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 19 lipca 1892.

Kuratele.

L. 1697 (4210 2-3)

Stefana Demko gospodarza ze Smolina uznano marnotrawcą.

Kurator jego Hawryszko Kleban ze Smolina.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów, 24 marca 1892.

L. 7847 (4255 2-3)

W miejsce Fryderyka Chrystyana ustanowiono Wacława Strzemeckiego ze Stryja kuratorem umysłowo chorej Antoniny Temple.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 23 maja 1892.

L. 4339 (4239 2-3)

Dla uznanej za marnotrawczynią Zofii z Gargasów Cieślakowej z Woli Skrzydlańskiej ustanowiono kuratorem Piotra Solarza gospodarza z tejże gminy.

C. k. Sąd powiatowy.

Mszana dolna 19 czerwca 1892.

L. 2924 (4240 2-3)

Stefan Cap z Rozborza okrągłego uznany został marnotrawcą.

Kuratorem dla niego ustanowiono Iwana Karczmarza tamże.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 15 kwietnia 1892.

Wyroki prasowe.

L. 14620 (4280 1-3)

C. k. Sąd krajowy wyższy w myśl § 493 pk. orzekł, że zamieszczone w nr. 147 czasopisma „Czas“ z dnia 29 czerwca 1892 artykuły, w szczególności artykuł na stronie 1 w kolumnie 3 poczynający się: „Wspomnianej wczoraj w kronice“, kończący się słowami: „zbrojną chłopską milicję“, tudzież artykuł w dziale „Kronika“ poczynający się od słów: „W sprawie Hendigeryego“ a kończący się słowami: „denuncjacyi Hendigeryego“ mieszczą w sobie znamiona występku z art. VIII ust. z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863, że przeto dalsze rozszerzanie artykułów tych zakazanem zostaje.

C. k. Sąd krajowy karny.

Kraków, dnia 16 lipca 1892.

Zl. 154 (4015)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 13 der periodischen Druckschrift: „Oesterreichischer Metallarbeiter“ vom 1 Juli 1892 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Einiges aus der österreichischen Feilen-Industrie“ in der Stelle von „Als das recht- und . . .“ bis . . . nicht zu kaufen“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird die von der f. f. Sicherheitsbehörde vorgenommene Befehlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.

Wien, am 2 Juli 1892.

Zm Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Kreisgericht Krems als Präsidialgericht hat über Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft heute in nicht öffentlicher Sitzung zu Recht erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen in Horn bei Ferdinand Berger gedruckten Zeitschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ Nr. 13 ddo. 1 Juli 1892 eingedruckten Artikels mit der Überschrift: „Bismarck in Wien“ in den Stellen von „Zahlreiche“ bis „hören mußten“ auf Seite 146, und von „Da riefen“ bis „keine Pressefreiheit“ auf Seite 147 das Vergehen wider die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. begründe, indem darin durch Schmähungen, Verpöhtungen und Entstellungen von Thatfachen zur Verächtlichmachung der Wiener Polizeibehörde, somit wider eine Staatsbehörde aufzureizen gesucht wird — und wird zugleich das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift nach § 493 St. P. O. ausgesprochen.

Krems, am 2 Juli 1892.

Das f. f. Ministerium des Innern hat

unterm 2 Juli 1892, B. 2345/M. 3., der in Benedig erscheinenden Zeitschrift „Socialismo popolare“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6255 (4248 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu w sprawie ustnej Mendla Gold przeciw Dawidowi

Weitz i Szulowi Stissmann Gold o zniesienie współnictwa realności wyk. hip. nr. 78 ks. gr. gm. kat. Halicz objętej: ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego współpozwanego Szula Süßmanna Golda kuratorem ck. notaryusza dr. Przesmyckiego w Haliczu i do rozprawy termin na dzień 18 lipca 1892 wyznacza, zaś Szula Süßmanna Golda wzywa, ażeby przed terminem kuratorowi informacji udzielił lub innego pełnomocnika dla zastępstwa sądowi wskazał.

C. k. Sąd powiatowy.

Halicz, dnia 10 czerwca 1892.

L. 577 (4242 3-3)

Na trzecią zwyczajną z dniem 12 września 1892 o godz. 9 rano rozpoczynającą się kadencję sądu przysięgłych w Sanoku, mianowanym został radcą sądu krajowego Jan Towarnicki przewodniczącym, zaś ck. radcy sądu krajowego: Jan Staruszkiewicz, Roman Jamiński i dr. Edward Sumper jego zastępcami.

Z Przydyum ck. sądu obwodowego.

Sanok, dnia 13 lipca 1892.

L. 9416 (4243 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że senat dyscyplinarny ck. najwyższego Trybunału w Wiedniu orzekł dnia 7 kwietnia 1892 l. 574 przeciw ck. notaryuszowi w Roźniatowie Maryanowi Minkusiewiczowi karę suspenzyi w urzędowaniu na przeciąg sześciu miesięcy.

Na czas trwania suspenzyi, która upływa dnia 22 grudnia 1892 zamianowano zastępcą kandydata notaryalnego Aleksandra Fedorowicza.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, 12 lipca 1892.

L. 14208 (4235 3-3)

Tarnowski sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomej Rebece Stegmann, że w skutek wniesionej przez Józefa Hullea próby o wdrożenie postępowania konkursowego do jej majątku, ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Ringelheima w myśl § 64 uk.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, 17 lipca 1892.

L. 13778 4217 (3-3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej powiatowej kasy chorych w Tarnowie pwko firmie Daverio & Schellermann w Boguniowicach koło Cieżkowic o 510 zł. 6 ct. dla niewiadomej z miejsca pobytu posiadaczki tejże firmy A. Daverio & A. Schellermann, ustanowił kuratorem dra Jana Steca a jego zastępcą dra Wiktora Szancera i ustanowionemu kuratorowi doręczyć uchwałę z dnia 10 czerwca 1892 l. 4782 dla firmy Daverio & Schellermann przeznaczoną.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 14 lipca 1892.

L. 1530 (4229 3-3)

Uwiadomiam się niewiadomych z miejsca pobytu Jana i Eleonorę Koniecznych, iż w sporze drobiazgowym Chiela Kranza z Dembiey przeciw nim o 40 zł. wa., w którym termin do rozprawy na dzień 27 lipca 1892 o godzinie 9 rano wyznaczony został, kuratorem ich Leona Tułeckiego ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie sami stanęli lub potrzebnych informacji kuratorowi lub jego zastępcy udzieliłi, gdyż inaczej sami sobie skutki swego zaniedbania przypiszą.

Brzostek, 30 maja 1892.

L. 8488 (4199 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Józefa i Franciszkę Münzgerów, że pod dniem 27 maja 1892 wniosła Ryfka Müller podanie o wykreślenie prenotacyi prawa zastawu dla kwoty 225 zł. m. k. wedle poz. 4 karty C. wyk. hip. 782 ks. gr. miasta Buczacza na rzecz Józefa i Franciszki Münzgerów uskutecznionej i że do przesłuchania stron wyznaczono termin na dzień 3 sierpnia 1892 o 9 godzinie przedpołudniem.

Jest rzeczą Józefa i Franciszki Münzgerów ustanowionemu kuratorowi panu adw. dr. Reissowi udzielić informacji lub innego zastępcę sobie obrać i sądowi o tem oznajmić, gdyż skutki zaniedbania sobie sami przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 15 czerwca 1892.

L. 13825 (4194 3-3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Efraima Kleinbändlera, że przeciw niemu na żądanie C. G. Marchiniego wydano równocześnie nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. zpn i doręczono ustanowionemu dla kuratorowi, adwokatowi tutejszemu dr. Kronhelmowi.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 14 lipca 1892.

L. 207 (4237 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego grybowski przeciw Maryannie Japowej pto 212 zł. 41 ct. zpn., mianuje dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryanny Japowej kuratorem Jana Kantego Gwoździa, wójta z Kaśny dolnej, i o tem zawiadamia z uwagą, że w razie niezgłoszenia się jej przez wspomnianego kuratora zastępowaną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Ciechłowice, 20 marca 1892.

L. 12026 (4245 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Leiby Josefsberga, że Chaim Leib Werdinger przeciw niemu na dniu 28 kwietnia 1892 l. 12026 pozew o uznanie za zgasłe i wykreślenie praw dzierżawy w stanie biernym realności pod l. k. 42 stare, 37 nowe w Drohobycz położonej zaindebultowanych wniósł, na który termin do rozprawy na dzień 23 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano wyznaczony został, i że dla niego ustanowiony został adwokat dr. Taubenfeld za kuratora.

Wzywa się go zatem, ażeby kuratorowi środki do obrony udzielił, lub innego pełnomocnika ustanowił, lub też sam na terminie stanął.

Z c. k. sądu powiatowego.
Drohobycz, dnia 18 maja 1892.

L. 13318 (4195 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w sporze wekslowym powoda Józefa Brandesa o 100 zł. 35 ct. zpn., przeciwko powanej Felicy Kannengiesserowej, z miejsca pobytu niewiadomej, kuratorem adw. dr. Ringelheima, zastępcą tegoż adw. dr. Glasera i zawiadamia o tem nieobecna tym edyktem.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, dnia 7 lipca 1892.

L. 29897 (4264 2-3)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów w Pradze zarządziła, by od 18 lipca 1892 począwszy, wszelkie dla Pragi i przedmieść nadchodzące korespondencje celem szybszego doręczenia na dwie grupy rozdzielone były.

Do pierwszej grupy należą:

Praga Staremiasto I. dzielnica,
Praga Nowemiasto II. dzielnica i
Praga Józefów V. dzielnica:

zaś do drugiej grupy:

Praga mała strona III. dzielnica,
Praga Hradczyn IV. dzielnica,
Praga Wyszegrad VI. dzielnica i
Praga Helleszowity-Bubna VII. dzielnica:

oprócz tego, miejscowości:

Eule, Jessenitz obok Pragi, Karlin, Król. Winohrad, Koszir, Kró. Lieben, Pankratz, Smichów i miasto, Teynka, Niższy Breżan, Werszowiec, Zdyby i Ziżkow.

Z powodu powyższego zarządzenia zwraca się uwagę korespondującej publiczności w jej własnym interesie, że konieczną jest obecnie rzeczą, aby na korespondencjach wysyłanych do Pragi, oprócz miejsca przeznaczenia, podawano dokładny adres odbiorcy a mianowicie dzielnicę, ulicę i liczbę domu. Niestosujący się do obecnego ogłoszenia, musieli sami sobie przypisać zwłokę w doręczeniu korespondencji.

Lwów, dnia 12 lipca 1892.

KUNDMACHUNG.

Die k. k. Post- und Telegraphen-Direktion in Prag hat vom 18 Juli 1892 angefangenen die Einrichtung getroffen, dass die für Prag und die Vororte eingehenden Korrespondenzen behufs Ermöglichung einer rascheren Bestellung in zwei Gruppen getheilt werden.

Zu der ersten Gruppen gehören;

Prag Altstadt I. Stadtbezirk,
Prag Neustadt II. Stadtbezirk,
Prag Josefstadt V. Stadtbezirk, hingegen zur zweiten Gruppe:

Prag Kleinsite, III. Stadtbezirk,
Prag Hradschin IV. Stadtbezirk,
Prag Vysehrad VI. Stadtbezirk und
Prag Holleschowitz-Bubna VII. Stadtbezirk,

dann die Postorte:

Eule, Jessenitz bei Prag, Karolinenthal, Kgl. Weinbergen, Koschir, Kró. Lieben, Pankratz, Smichów Stadt, Teynka, Unter-Brežan, Werschowitz, Zdi-by und Ziżków.

Hievon geschieht die Verlautbarung mit dem Beifügen, dass es gegenwärtig vielmehr als je im Interesse des korespondirenden Publicums liegt, dass auf den nach Prag bestimmten Korrespondenzen ausser dem Bestimmungsorte auch noch der Stadtbezirk, die Gasse und Hausnummer des Empfängers angesetzt werden.

Partheien, welche angenu adressirte Korrespondenz nach Prag abfertigen, werden did Folgen einer Verzögerung in der Bestellung sich selber zuschreiben müssen.

Lemberg, am 12 Juli 1892.

ОПОВѢЩЕНЕ.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ къ Прагѣ зарѣдила, цѣкъ ѣдѣ 18 липна 1892 почашин, всѣ для Праги и передмѣкъ надхѣдачй кореспонденцѣ къ цѣкли скопѣйшого дѣрѣчена на двѣ грѣпы роздѣленй всѣм.

До первой грѣпы належатъ:

Прага Старѣмѣсто I. часть,
Прага Новѣмѣсто II. часть и
Прага Јосифѣвъ V. часть;

а до другой грѣпы:

Прага мала сторона III. часть,
Прага Градчинъ IV. часть,
Прага Бишеградъ VI. часть,
Прага Голешковичъ-Будна VII. часть;

крѣмъ того мѣкцевости:

Еуле, Ессенцѣ коло Праги, Карлинъ, Кр. Биноградъ, Кошѣръ, Крѣ. (Крѣ) Либенъ, Панкрацъ, Смѣховъ мѣсто, Тейнка, Низшия Бжежанъ, Борешовицъ, Здыбы и Жижекѣвъ (Ziżkow).

Зъ причины повышого зарѣдження звертае са оубагъ кореспондѣцион пѣвличности къ власнѣмъ еи интересѣ, цѣо конечно естъ теперь рѣчью, цѣоки на кореспонденцѣхъ высланыхъ до Праги, крѣмъ мѣкца признакъ, подавано докладный адресъ принимателя а именно: часть мѣста, оубанцю и число домѣ.

Не трѣмачѣкъ са сего оголошена, мѣкцанѣмъ самѣкъ сѣбѣкъ приписати проволѣкъ къ дѣрѣчѣваню кореспонденцѣй.

Лѣвѣтъ, дня 12 липна 1892.

L. 1300 (4268 2-3)

Jego Ekscellencya ck. Prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej dnia 12 września 1892 o 9 godzinie rano rozpocząć się mającej kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym sądzie obwodowym przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego Walerego Bajewskiego a zastępcami przewodniczącego radców tutejszego sądu obwodowego Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego, Tomasza Kolasińskiego, Jana Jakubowskiego, dr. Michała Stefcę, Karola Hanika i Leona Roszkiewicza.

Sambor, 18 lipca 1892.

L. 20528 (3662 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż w skutek prośby Racheli Atlasz zam. Nestel de praes. 27 stycznia 1891 l. 3420 dozwolił intabulację proszącą za właścicielkę 35/132 z 2/7 części sumy 7000 zł. m. k. w stanie biernym realności l. k. 148³/₄ we Lwowie na rzecz Jakóba Bauera zapisanych.

Powyższą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Jakóbowi Bauerowi do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Herowitza z zastępstwem adw. dr. Löwensteina ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Jakóba Bauera, aby w należyłym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, 21 maja 1892.

L. 8621 (3725 1-3)

Kołomyjski Sąd obwod. ustanowił w sprawie kołomyjskiej kasy oszczędności przeciw Salamonowi Schächter Ozyasza i innym pto 28 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Salamona Schächtera Ozyasza kuratorem adwokata Ilnickiego z zastępstwem adwokata Kaweckiego i doręczył kuratorowi adwokatowi Ilnickiemu nakaz zapłaty z 28 maja 1892 l. 7509 dla Salamona Schächtera Ozyasza przeznaczony.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 8553 (3749 1-3)

Kołomyjski sąd obwodowy ustanowił w sprawie wekslowej Stowarzyszenia kredytowego, dla rękodzieł i przemysłu w Kołomyi przeciw Dawidowi i Sarze Grumerom pto 20 zł. wa. zpn. knratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanych Dawida Grumer i Sary Grumer adwokata dr. Zipsera ze substytucją adwokata dr. Rittigsteina i doręczył kuratorowi dr. Zipserowi nakaz zapłaty z 4 czerwca 1892 l. 7889 dla Dawida i Sary Grumerów przeznaczony.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 8622 (3726 1-3)

Kołomyjski Sąd obwod. ustanowił w sprawie kołomyjskiej kasy oszczędności przeciw Wigdorowi Herschowi Salzman Chaima i innym pto 285 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Wigdora Herscha Salzmanna Chaima kuratorem adwokata Ilnickiego z zastępstwem adwokata Kaweckiego i doręczył zarazem przeznaczony dla Wigdora Herscha Salzmanna Chaima nakaz zapłaty z 28 maja l. 7510 kuratorowi adwokatowi Ilnickiemu.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 3081 (3724 1-3)

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jaśle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Nowaka, że przeciw niemu wniósł Samuel Holzer skargę de praes. 18 czerwca 1892 l. 3081 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. zpn., i że w skutek tego nakaz zapłaty wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Adamskiemu doręczony został.

Wzywa się przeto Michała Nowaka, aby temuż kuratorowi potrzebnej do obrony informacji udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż w przeciwnym razie z skutki z zaniechania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jaśło, 18 czerwca 1892.

L. 4816 (3790 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Szymona Simche i Leiby Hacków, że dla doręczenia im rezolucji tabularnej l. 9929 w sprawie spadkowej po Samuelu Hacku i dla zawarcia umowy w przedmocie nadania na gruntach do nich należących prawa poszukiwania i wydobywania ropy itd. ustanowiono dla nich kuratorem dr. Jana Jugendfeina adwokata w Krośnie.

Krosno, dnia 2 czerwca 1892.

L. 7647 (3751)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 30 maja 1892 zanotowano przy firmie „Towarzystwo kredytowe miejskie w Sieniawie” stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Sieniawie, że na podstawie uchwały nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 4 kwietnia 1892 Towarzystwo kredytowe miejskie w Sieniawie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Sieniawie po przeprowadzonej likwidacji za rozwiązane się uznaje i firmę tą z rejestru dla spółek zarobkowych i gospodarczych w zupełności się wykreśla.

C. k. sąd obwodowy.

Przemyśl, 4 czerwca 1892.

L. 1744 (3736 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, iż w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Apolinaremu Malinowskiemu o 1300 zł. wa. zpn. ustanowił celem doręczenia ts. uchwały tabularnej z dnia 31 marca 1885 l. 7451 niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Apolinaremu Malinowskiemu kuratorem Oleksę Cymbała z Łahodowa.

Wzywa się zatem Apolinarego Malinowskiego, aby mianowanemu kuratorowi informacji udzielił, albo innego zastępcę prawnego ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, 24 lutego 1886.

L. 3344 (3723 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach jako sąd handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu w Ameryce Judę Hersza Weinstocka, że w dniu 17 czerwca 1892 l. 3344 wniósł przeciw niemu Moses Kermisch z Brzeżan prośbę o nakaz zapłaty sumy 50 zł. zpn. że nakaz zapłaty równocześnie został wydany i ustanowionemu dla nieobecnego pozwanego kuratora adw. dra Schätzla w Brzeżanach się doręcza.

C. k. Sąd obwodowy.

Brzeżany, 18 czerwca 1892.

L. 4549 (3692 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Pilźnie w sprawie egzekucyjnej ck. Prokuratoryi skarbu we Lwowie imieniem fundacji stypendyjnej sp. Leona Boznańskiego, działającej przeciw Jakóbowi i Tekli Warzechom z Lubczy o resztujące 16 zł. 87 ct. zpn. zawiadamia egzekuta Jakóba Warzechę niewiadomo gdzie przebywającego, że dla niego i niewiadomych jego sukcesorów i prawonabywców ustanowiono kuratora ad actum w osobie Tytusa Bujnowskiego, ck. notaryusza w Pilźnie i temuż doręczonej przeznaczoną dlań tutejszosaądową rezolucję z dnia 9 kwietnia 1892 l. 1573, którą celem zaspokojenia powyższej wierzytelności na egzekucyjną sprzedaż, publiczną realność egzekucyjną lwh. 382 ks. gr. gminy Lubcza zezwolono.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 11 czerwca 1892.

L. 12027 (4246 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz zawiadamia niewiadomego z nazwiska z życia i miejsca pobytu właściciela wierzytelności w sumie 1267 zł. 30 ct. w stanie biernym realności pod l. k. 42 starą i 37 nową w Drohobycz położonej, zaindebultowanej, że Chaim Leib Werdinger przeciw niemu na dniu 28 kwietnia 1892 l. 12027 pozew o uznanie za zgasłe i wykreślenie praw hipoteki wierzytelności 1267 zł. 30 ct. w stanie biernym realności pod l. k. 42 starą, 37 nową w Drohobycz położonej jako kaucyj danej dla Dr. Kikiewicza i Pawła Dziamskiego, zaindebultowanej, wniósł i że

termin do rozprawy na dzień 23 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano jest wyznaczonym.

Kuratorem dla pozwanego ustanowionym jest adw. dr. Taubenfeld, któremu pozwany środki do obrony udzielił lub innego pełnomocnika ustanowić lub też osobiście na terminie jawić się ma.

Z c. k. sądu powiatowego.
Drohobycz, 18 maja 1892.

L. 1687 (3758 1-3)

Franciszka Oleksińska vel Olesińska zmarła 9 grudnia 1880 w Krakowcu bez rozporządzenia ostatniej woli.

Wzywa się nieznanych spadkobierców którymby prawa do tego spadku przysługiwały, ażeby w przeciągu roku się tu zgłosili, gdyż inaczej pertraktacja spadku dla którego ustanawia się Ludwika Dellera w Krakowcu kuratorem z deklarowanymi spadkobiercami przeprowadzoną i tymże spadek przynany będzie, nie objęta część spadku lub gdyby się nikt nie zgłosił cały spadek Państwu jako bezdziedziczny przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy.
Krakowiec, 5 maja 1892.

L. 50732 (4299 1-3)

Stowarzyszenie: Bürgerlicher Geselligkeits Verein-Casino w Horodence zostało w myśl § 24 ustawy z 15 listopada 1867 Dz. u. p. Nr. 134 rozwiązane orzeczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14 grudnia 1891 l. 90809 zatwierdzonym w drodze rekursu reskryptem Wysokiego ck. Miniaterstwa spraw wewnętrznych z dnia 22 czerwca 1892 l. 7904, z powodu przekroczenia oznaczonego statutami zakresu działalności i z powodu że nie odpowiada warunkom swego prawne istnienia, co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości stosownie do postanowienia § 27 ustawy z 15 listopada 1867 Dz. u. p. Nr. 134.

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 15 lipca 1892.

L. 6396 (3684 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Jaśle zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Marcelgo Syzdka, iż dla niego w sprawie Wojciecha Dziedzica przeciw niemu i towarzyszom o własność i posiadanie gospodarstwa l. kon. 18 w Siedliskach ustanowił kuratorem ad actum p. dra Władysława Chwaliboga adwokata w Jaśle i temuż uchwałę egzekucyjną z 16 czerwca 1891 l. 4995 wręczył.

Wzywa sąd zatem Marcelgo Syzdka, aby swemu kuratorowi w należyłym czasie środki obrony dostarczył, lub innego zastępcę sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniechania sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Jaśło, dnia 8 grudnia 1891.

L. 4426 (3704 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Grzegorza Semczyszyn i Katarzyny Semczyszyn, iż celem doręczenia im tus. uchwały tabularnej z 24 maja 1890 l. 3379, na podstawie kontraktu kupna sprzedaży z daty Złoczów 11 sierpnia 1880 i 14 lipca 1882 wpisano prawo własności do części realności wyk. hip. 327 ks. grunt. miasta Złoczowa objętej przez Grzegorza i Katarzynę Semczyszyn nabytych na rzecz Franciszka Krzysika a względnie tegoż prawonabywców kuratorem adw. dr. Kołaczkowski ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.
Złoczów, 18 czerwca 1892.

L. 7849 (3752)

Das k. k. Kreisgericht in Przemyśl als Handelsgericht macht Kund, dass am 1 Juni 1892 die Firma „G. Straetz, Dampfsägenverk und Holzhandlung in Starzawa“ in das Handelsregister für Einzelfirmen eingetragen wurde.

Przemyśl am 11 Juni 1892.

L. 4298 (3754 1-3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 21 kwietnia 1892 wpisana została do rejestru handlowego dla firm spółkowych firma „Otto Förster i spółka w Jarosławiu“ spółka handlu płócien i towarów bławatnych w Jarosławiu.

Przemyśl, 4 czerwca 1892.

L. 2534 (3773 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia nieznanych z miejsca pobytu Udłę Perle Reiss i Efraima Reiss, z że celu doręczenia im tus. uchwały z 5 października 1891 l. 7888, tudzież później zapaś mających uchwał w sprawie egzekucyjnej ck. uprz. gal. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Dawidowi Kitaj i nym o 1209 zł. 69 ct. zpn., ustanowiono dla nich kuratorem p. Jakóba Kruh w Zbarażu, któremu swe środki obrony podać mają.

C. k. Sąd powiatowy
Zbaraż, dnia 26 marca 1892.

L. 12277 (3762)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarskich przy firmie towarzystwa wzajemnego kredytu w Sędziszowie w miejsce Józefa Szczeniaka, obranego zastępcą drugiego dyrektora, Henryka Słagórskiego, urzędnika cukrowni w Sędziszowie, w Górze Ropczyckiej zamieszkałego.
Tarnów, dnia 23 czerwca 1892.

L. 4570 (3798)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu wiadomo czyni, że na ogólnym zgromadzeniu przez Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie w dniu 10 marca 1892 odbytem na zasadzie na temże walnem zgromadzeniu uchwalonego nowego statutu, dotychczasową nazwę tegoż Towarzystwa zmieniono na nazwę czyli firmę następującą: „Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką”, tudzież, że na walnem zgromadzeniu tegoż towarzystwa w dniu 3 marca 1892 odbytem, wybrany został dyrektorem tegoż towarzystwa Józef Kordecki, aptekarz w Grybowie, w miejsce dotychczasowego członka dyrekcji tegoż towarzystwa Bolesława Łodzińskiego.
C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 28 maja 1892.

L. 6042 (3784 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leopolda Schreiera, że na prośbę Maryi Sarafin przeciw niemu z dnia 26 kwietnia 1892 do l. 6042 nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. zpn. wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Schwarzwowi doręczony został.
Wzywa się przeto Leopolda Schreiera, ażeby temż kuratorowi swemu środków dowodowych dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej skutki zaniedbania tych ostrożności ponosić będzie musiał.
C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1892.

L. 3841 (3799 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia nieznaną z życia i miejsca pobytu: Bonę, Franciszkę, Kamilę i Feliksa Pietrzyckich, Józefa Słowińskiego i Karola Sobotę, że celem doręczenia im sądowego uchwały tabularnej z d. 9 kwietnia 1892 l. 3841, którą zezwolono na wykreślenie ze stanu biernego 3/5 części dóbr Chmielówka czyli Wieniawka, tusądowym wykazem hipotecznym 348 objętych, ciężącego na tych dobrach na rzecz sp. Józefa Pietrzyckiego prawa dożywotniego użytkowania dóbr Chmielówka czyli Wieniawka, wraz z wszystkimi należąciami, na rzecz ich ciężącymi, ustanowił im kuratorem ad actum w osobie adw. dr. Trzcińskiego.
C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 9 kwietnia 1892.

L. 12277 (3801 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach odnośnie do tusąd ogłoszenia z dnia 19 lipca 1884 l. 10958 zamieszczanego w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 261, 262 i 263 z roku 1884, zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Feigę Antreiber i Anzela Lipę Podamczera, iż w miejsce dotychczasowego kuratora adw. dr. Brauna ustanawia się dla nich kuratorem adw. dr. Dożyckiego w Brodach, któremu doręcza się wszelkie uchwały w tej sprawie dla nich przeznaczone.
C. k. Sąd powiatowy.
Brody, 30 marca 1892.

L. 9464 (3823 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Macieja Fudali i Maryę Fudali, że na prośbę Leopolda Seidlera przeciw nim nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 zł. zpn. pod dniami 27 czerwca 1892 l. 9464 wydano, i że takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Mantłowi doręczono.
Wzywa się zatem niewiadomych z miejsca pobytu Macieja Fudali i Maryę Fudali, ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podali lub sądowi innego zastępcę wskazali, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustawy przeprowadzoną będzie.
C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, dnia 27 czerwca 1892.

L. 12052 (3874 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Wojciecha Onika, że tusądowa rezolucja z dnia 3 marca 1890 l. 1608 w sprawie hipotecznej realności lwh. 46 gminy Skrzyszów została doręczoną adwokatowi dr. Chodackiemu w Tarnowie, którego się kuratorem ustanawia.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnów, 4 czerwca 1892.

L. 18922 (3876 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Sęka, że dnia 10 grudnia 1890 zmarł w Janowicach Jan Sąg z pozostawieniem kodycytu, i wzywa Wojciecha Sęka, aby w przeciągu roku jednego zgłosił się w tut. sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Mieczysławem Gałęckim dla niego ustanowionym.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnów, 25 lipca 1891.

L. 9125 (3875 1-3)
Zawiadamia się nieznaną z miejsca pobytu: Jana Jasiaka, Michała Jasiaka, Józefę Lachową i Ludwika Jasiaka, iż ciotka ich Agata Klichowa z marła w Bobrownikach wielkich z pozostawieniem kodycylnego rozporządzenia ostatniej woli, mają zatem w terminie jednorocznym od dnia ogłoszenia w tut. sądzie oświadczenie spadkowe wnieść, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem ich Feliksem Sledziem ukończone będzie.
Z ek. Sądu pow. miej. del.
Tarnów, 18 czerwca 1892.

L. 1033 (3823 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniówce ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Jaciu Biłanie kuratorem Fedia Łeśniuka z Siwki i doręcza ostatniemu tusądową z dnia 25 września 1890 l. 4319 dzwalającą wpis prawa własności na rzecz Wasyła Biłana Wojniów, 27 lutego 1892

L. 8583 (3871 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kupieckiego Towarzystwa eskontowego w Kołomyi przeciw Scheierowi Weiser, Eisigowi Weiser i Itzigowi Szubert pto 45 zł. ustanowił kuratorem dla współpobranego z życia i miejsca pobytu niewiadomego Itziga Szuberta adwokata Herdliczkę z substytucją adwokata Hlneckiego i doręczył mu nakaz zapłaty z 18 czerwca 1892.
Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 2618 (3808 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomego z pobytu Karola Ryniewicza, że Mojżesz Eliasz wniósł przeciw niemu pozew w dniu 21 stycznia 1892 l. 670 o zapłacenie 259 zł. 51 ct. wa. w skutek czego termin do rozprawy na dzień 26 września 1892 wyznaczono.
Wzywa się przeto nieobecnego, aby ustanowionemu dlań p. adw. dr. Strowskiemu potrzebną do obrony informacją dał lub innego zastępcę sobie ustanowił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy
Ropczyce, dnia 30 maja 1892.

L. 4549 (3883)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu zawiadamia, że do tut. sądu sądowego rejestru handlowego dla firm pojedynczych, firma Aleksander Pawlikowski właściciel garbarni w Starym Sączu w dniu 2 czerwca 1892 wpisana została.
Nowy Sącz, 28 maja 1892.

L. 4193 (3864 1-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Święcha z Niedzwiedzy, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku przeciwko niemu o 200 zł. wa. zpn. ustanowił dla niego kuratorem ad actum dr. Stanisława Bartmana z Wojnicza.
Wzywa się go zatem, aby w sądzie tut. zgłosił lub innego pełnomocnika swego podał, bowiem w razie przeciwnym sprawa z ustanowionym kuratorem przewidzianą zostanie.
Wojnicz, dnia 7 czerwca 1892.

L. 4706 (3884 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Świerczka, że ts. rezolucja tabularna z dnia 27 kwietnia 1891 l. 6093 do niego wystosowana, ustanowionemu adw. dr. Sterkowiczowi doręczona została.
Nowy Sącz, 12 kwietnia 1892.

L. 4944 (3891 1-3)
In der Bagatellrechtssache des Hersch Bernsohn wider Moses Moses Hammer wegen Zahlung von 50 fl. s. N. G. wird für dem anserhalb der Grenzen des k. k. österreichischen Staates in Jassy in der Moldau sich aufhaltenden Belangten Moses Hammer Herr Abraham Dawid Schweiger aus Budzanów zum Curator ad actum der Zustellung des Klagsbescheides vom 30 Juni 1892 Zl. 4944 und zur Durchführung des ganzen Rechtsstreites bestellt.
Zur Verhandlung wurde der Termin auf den 24 August 1892 um 9 Uhr Vm. bestimmt.

Hievon wird Moses Hammer mit der Aufforderung in die Kenntniss gesetzt, dass er bei dem festgesetzten Termine entweder persönlich oder durch einen gehörig ausgewiesenen Bevollmächtigten zu erscheinen, oder dem bestellten Curator eine genaue Information zur Durchführung des Rechtsstreites zu ertheilen habe, widrigens die nachtheiligen Folgen er sich selbst zuzuschreiben haben werde.
K. k. Bezirksgericht.
Budzanów, den 30 Juni 1892.

L. 7614 (3862 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Sokalu jako władza spadek po sp. Iwanie Czawasie w Poturzyce dnia 9 marca 1883 z pozostawieniem ustnego kodycytu, którego ważność jest obecnie wątpliwą zmarłym pertraktującą wzywa edyktem tym ustawową spadkobierczynię i siostrę tegoż Jewkę Podropek z miejsca pobytu niewiadomą, aby w ciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu licząc bądź sama, bądź przez pełnomocnika w sądzie tut. zgłosiła i oświadczenie nie do spadku tego wniosła, gdyż po upływie tego czasu, spadek ten w jej imieniu przez kuratora jej p. dra Władysława Semetkowskiego w Sokalu mieszkającego przyjętym, i pertraktacja ukończoną będzie, a przypadający jej ewent. czysty spadek dla niej do depozytu sądowego złożony zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Sokal, 25 maja 1892.

L. 3979 (3867 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach podaje do wiadomości, że dnia 6 października 1889 w Gliniku mariampolskim zmarł bez pozostawienia ważnego rozporządzenia ostatniej woli Jan Kiwacz i że do spadku po nim przychodzi syn jego Józef Kiwacz.
Ponieważ miejsce pobytu tegoż Józefa Kiwacza jest niewiadome, dlatego wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyżej wyrażonego, w tut. sądzie się zgłosił i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Ludwikiem Mitasiem dla niego ustanowionym
C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, 22 lipca 1891.

L. 7884 (3870 1-3)
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Kołomyi w sprawie wekslowej stowarzyszenia dla rękodzielnictwa i przemysłu w Kołomyi przeciw Süßmanowi Oberländer, Mechlowi Oberländer i Seligowi Schneebalg pto 200 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Mechla Oberländera ustanowił kuratorem tut. adw. dra Milgrona z substytucją tut. adw. dra Rittigsteina, a dla niewiadomego z miejsca pobytu Sealiga Schneebalga tut. adw. dr. Allerhanda z substytucją tut. adw. dra. Zipsera i doręczył pierwszym ts. nakaz zapłaty z dnia 21 maja 1892 l. 7026.
Wzywa się tedy tychże pozwanym, by ustanowionym kuratorom potrzebnych informacji udzielili.
Z ek. Sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 4 czerwca 1892.

L. 731 (3868 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi jako instancja realna zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Sturm i na prośbę Jony Spiegelmana, Małki Spiegelman i Lejby Fruchtera z 18 stycznia 1892 l. 731 dozwolono uchwałą z 6 lutego 1892 l. 731 wydzielenie z wyk. hip. l. 230 ks. gr. dla 1 dzielnicy miasta Kołomyi, parc. bud. l. kat. (137/2), powstałej z podziału parceli bud. l. 137, utworzenie dla takowej w tej samej księdze gruntowej nowego ciała hipotecznego i zainstabulowanie prawa własności takowego na rzecz wspólną Jony i Małki Spiegelmanów, zarazem ciężary hipoteczne, na ciele wchl. 230/l wpisane, a w szczególności prawo zastawu dla sumy 1000 zł. na podstawie skryptu z daty 12 czerwca 1820 na rzecz Franciszka Sturma zainstabulowane, na nowo utworzone ciało hipoteczne w przymiocie hipoteki łącznej jako na kasę uboczną przeniesiono, że do zastępowania go w tej sprawie kuratora w osobie tut. sądu adw. Hlneckiego z substytucją adw. Kaweckiego ustanowiono i dotyczącą uchwałą dla niego przeznaczoną temuż kuratorowi doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 6 lutego 1892.

L. 3977 (3830)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu wiadomo czyni, że na ogólnym zgromadzeniu Towarzystwa zaliczkowego w Zakopanem na dniu 25 marca 1892 odbytem wybrani zostali, Janusz hrabia Tyśkiewicz na dyrektora, Jan Hyc na kasyera, Jan Krzeptowski na kontrolora tegoż Towarzystwa a na zastępców tychże a to dyrektora Jędrzej Tatar, kasyera Wojciech Raj, kontrolora Wincenty Regiec.
Nowy Sącz, 28 maja 1892.

L. 12838 (3853 1-3)
Tarnowski Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Saramego pozwanego przez Chiela Zuckerbrodta o zapłacenie sumy wekslowej 75 zł., że ustanowiono dla niego w tej sprawie kuratorem adw. dr. Szancera, któremu środki obrony podać lub innego pełnomocnika wymienić ma.
Tarnów, dnia 30 czerwca 1892.

L. 15007 (3913 1-3)
C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Henryka Jasieńskiego postępowanie w celu umorzenia księżeczki udziałowej nr. 295 Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie na imię Henryka Jasieńskiego tudzież na sumę 500 zł. opiewającej wedle twierdzenia podającego zaginionej wzywa posiadacza tej księżeczki udziałowej, aby takową w przeciągu roku sześciu tygodni i sześć dni licząc od ostatniego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej okazał tut. sądowi tem pewnie, ile że inaczej ta księżeczka na ponowne żądanie uznana będzie za pozbawioną wszelkiej mocy a Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie przestanie posiadaczowi tej księżeczki udziałowej być za nią odpowiedzialnym.
Kraków, 20 maja 1892.

L. 8741 (3832)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że dla Waleryana Raciborskiego ek. porucznika rezerwy za umyslowo chorego uznanego w skutek zaszłej śmierci kuratora Feliksa Raciborskiego, ustanowiono kuratora w osobie Eugeniusza Raciborskiego c. k. auskultanta sądowego w Niżankowicach.
Przemyśl, dnia 25 czerwca 1892.

L. 4390 (3856 1-3)
C. k. Sąd powiatowy m. dlę. w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu a rzekomo w Baazylii przebywającego Dmytra Sołtowskiego, iż tus. uchwałą tabularną z 28 lutego 1891 l. 1333 dlań przeznaczona do rąk ustanowionego dlań kuratora Mikołaja Sołtowskiego syna Mykiety w Strutynie doręczoną została.
Złoczów, dnia 5 kwietnia 1892.

L. 14936 (3901 1-3)
C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Gardulskiego, że przeciw niemu wniósł Nuchem Hofstätter pozew de prs. 4 maja 1892 l. 13347 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 200 zł. wa z przyn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 6 maja 1892 l. 13347 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Olearskiemu z substytucją adw. dr. Raczynskiego w Krakowie i poleca Wawrzyńcowi Gardulskiemu, aby temż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Kraków, dnia 27 maja 1892.

L. 8515 (3957)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 15 czerwca 1892 uwidocznionem zostało w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Jarosławiu stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, iż na walnem zgromadzeniu tegoż towarzystwa w dniu 25 kwietnia 1892 odbytem, członkiem Dyrekcji kontrolorem p. Waleryan Baczynski ponownie, zaś p. Konstancy Leszczyński zastępcą członka Dyrekcji kontrolora a ewentualnie i kasyera nowo wybranym został.
Przemyśl, 18 czerwca 1892.

L. 14876 (3903 1-3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Domhera, iż w skutek skargi wekslowej, wniesionej przez Towarzystwo Zaliczkowe w Krakowie, uchwałą z dnia 12 kwietnia l. 11102 wydano przeciwko niemu nakaz zapłaty, polecający mu, jako przyjemcy weksłu zapłacenie sumy wekslowej 109 zł. wa. zpn., i że w celu doręczenia tegoż nakazu zapłaty ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dr. Kastorego z substytucją adw. dr. Kirchmayera.
Kraków, 20 maja 1892.

L. 15137 (3904 1-3)
C. k. Sąd krajowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Natana Schramma, iż ts. uchwałą z dnia 5 lutego 1892 l. 2912 zarządono intabulację prawa własności części realności pod lk 245 dz. VIII. lit. A. oznaczonej, dotąd na imię Natana Schramma wpisanej na rzecz Zboru Izraelickiego w Krakowie, i że w celu doręczenia tej uchwały ustanowiono adw. dr. Bernana kuratorem ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Natana Schramma.
Kraków, 27 maja 1892.

l. 4419 (4252 3-3) przeciw niemu pozew de pr, 1 lipca 1892
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nie-
wiadomego z miejsca pobytu Salamona Rei-
cha że Majer Zangen z Rozwadowa wniosł

przeciw niemu pozew de pr, 1 lipca 1892
l. 4419 o zapłacenie kwoty 225 zł. ze 4
pozew ten termin do rozprawy na dzień 4
sierpnia 1892 o 9 godzinie rano wyznaczono

a dla niewiadomego z miejsca pobytu Sala-
mona Reicha kuratora ad actum Schachne
Zangera ustanowiono.
Wzywa się zatem Salamona Reicha,

aby środki ku jego obronie służące kurato-
rowi swemu wskazał lub innego pełnomo-
cnika dla siebie ustanowił.
Rozwadow, 1 lipca 1892.

Doniesienia prywatne.

Zwracany uwagę, że od wieków znana i słynna na świecie **Niederselterska woda mineralna**

jest własnością i pod zarządem królewsko-pruskiego zarządu dóbr król.
Woda ta bywa rozsyłana

**bez wszelkich zmian i dodatków
jako czysto naturalna woda.**

Aby się ochronić przed pomyłką niech konsument zażąda wyraźnie

Niederselterska

wodę mineralną.

865

Dostać można we wszystkich znanych składach wód mineralnych
i aptekach.

Niederselters, w lipcu 1892.

Królewsko-pruski kantor źródeł mineralnych.

ASPIRY I KATARY
leczą się przez uży-
cie proszku tak zwanego **FUMIGATEUR ESPIC** DUSZNOŚĆ — KASZLAK
KATARY — NEURALGIA
W Paryżu: sprzedawca hurtowa J. Espic, ul. St-Lazare, 20; we Lwowie: w aptekach
PP. Mikolascha, Ruckera i Wewiorskiego; w Krakowie: w aptekach PP. Wiszniewskiego i Redyka.
Wynagrodzenie jak obok na każdej rurce. — Medal złoty na Wystawie Powszechnej 1889 r.
Najwyższe nagrody jakie otrzymały specyfiki lekarskie przeciw Astmie. (Klasa 45).

**Centralne biuro sprawunków
dla prowincyi**
Lwów, ulica Kopernika L. 11.

**Piękna nowa
willa na Zofijowce**

w nader uroczym i malowniczym położeniu
przy ulicy św. Zofii 1, 25 jest do wynaję-
cia lub do sprzedania.
Wiadomość na miejscu. 871

Browar 873

do wydzierżawienia

Browar w ruchu, w zupełnie dobrym stanie,
blisko Lwowa do wydzierżawienia zaraz.
Wszelkie zgłoszenia po informację pod adre-
sem „BROWAR“ poczta Dublany.

Na porę kuracyjną 1892
poleca rzeczywiście dobra

HERBATE

rosyjska
Izydor Wohl

właściciel jedynego wyłącznego handlu
herbaty 22 lat istniejącego
we Lwowie, ul. Sykstuska l. 6.
Łaskawe zlecenie odwrotną pocztą,
opakowanie franko. 774

Biuro

największego na kuli ziemskiej Towa-
rzystwa ubezpieczeń życiowych

EQUITABLE

znajduje się we Lwowie przy ulicy
Wałowej l. 23. 455

OCHRONA

przeciw wszelkim chorobom z zaraźliwym, fe-
brze żółtej, cholery i t. p. jest przy
regularnym używaniu francuski

koniak kuracyjny

(Qualité supérieure)

smaku nad-r. elixiru, łagodnego i aro-
matycznego, przyczynia się do wstępowania
krwi i wzmacnia żołądek. Bezcukła czer-
litrowa ocłona i franko do wszystkich miej-
scowości austro-węgierskiej monarchii za
pobranie poczt. em 6 zł.

Londyńska kawa

sporządzona z palonych i mielonych nia-
kows, powstających przy łuszczeniu naj-
lepiej gatunków kawy w Anglii, gdzie
te łamki zbierają. Bardzo aromatyczna i
silna. — Puszka blaszana zawierająca 4
kilo ocłona i franko do wszystkich miej-
scowości Austro-Węgier za pobranie po-
czt. em 4 zł. 30 ct. 86

R. MAITI
Capodistria.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Maść ta leczy wrzodki, pry-
szcze, czerwonocę, krosty, węgry,
wysypkę, liszaje, hemoroidy, swę-
dzenie chroniczne, łupież i wyrzu-
ty na części ciała porośnięte
włosami i wszelkie słabości naskórne;
wstrzymuje natychmiast wypadanie
włosów na brwiach i głowie i sku-
tecznie działa na porost włosów.
Słoik 2¹/₂ franków we Francji w
Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis-le Grand.
We Lwowie w apt. pp. Mikolascha i Wewior-
skiego — w Krakowie w apt. pp. Trauczyńskiego,
Redyka i Wiszniewskiego. 739

Jarmark w Uniowie

odbędzie się w tym roku jak w poprze-
dnich w drugiej połowie sierpnia 1892.

Zadatki na sklepy, budynki na placie przyjmuje
we Lwowie p. M. Sembratowicz, intrologator zamie-
szkały p. z ulicy Jagiellońskiej l. 12 począwszy od
dnia 24 lipca 1892, na miejscu zaś w Uniowie od
dnia 21 sierpnia 1892.

PP. kupy i interesowani zamierzający nająć
sklepy i stanowiska na towary w tym roku na jar-
mark w Uniowie, w szczególności pp. prowadzący
bandel skór wyprawionych, dla których sklepy są
przygotowane, raczą się zgłosić wraz z zadatkami,
ustnie lub pisemnie u p. Sembratowicza. Pośrednie-
stwo faktorów wykluczone. 864

Z Administracyi dóbr metropolitalnych.

Kwintessencya z koniaku.

Marka ochronna
Quintessence de Cognac.

Do fabrykacji natychmiastowej znakomitego, zdrowego i istotnie
smacznego koniaku, którego od francuskiego nikt nie odróżni, polecam
tę wypróbowaną specjalność.

Cena za 1 kilo (wystarczające na 100 litrów koniaku) 16 zł. wa.
Przepis dodaje za darmo. Za skutek znakomity i zdrowy wyrób ręczny.

Oszczędzanie spiryty

osiąga się przez moją niedoścignioną **esencję wzmacniającą**
dla wódek; dodaje ona wódkom przyjemnego zaostrzającego smaku i
tylko u mnie jest do dostania. Cena za kilo (wystarczające na 600 do
1000 litrów) zł. 3.50 wraz z przepisem użycia.

Oprócz tych specjalnych moich wyrobów dostarczam wszelkich
esencji do wyrobienia rumu, śliwicy, treberów, gorzkich wódek wio-
lowych i wszystkich rodzajów likworów, spirytusów, octu i octu win-
nego w niedoścignionej dońroci. Przepisy dołączam bezpłatnie do towarów.
Cennik franko. — Za zdrowe wyroby ręczne.

Karol Filip Pollak

Fabryka specjalna esencji w Pradze.
(Uczciwych zastępców poszukuję). 860

Ważne dla rolników!

**Najtańsze i najlepsze
nawozy sztuczne**

pod gwarancją zawartości składników

dostarcza

836

Galijskie akcyjne

Towarzystwo handlowe

we Lwowie

po cenach niższych od dotychczas praktykowanych,

a mianowicie:

Wyciąg z cennika.

Nr.	Kwas fosforowy		Azot	Cena za 100 kilogr. z work.
	w ogóle	w wodzie rozpuszcz.		
Nr. 1 mączkę kościaną roztworzoną kwasem siarkowym	13-14	12-13	2-3	7.50
„ 2. superfosfat z kości	18-19	16-18	1/2-1	7.80
„ 4. mączkę pączoną niewyklejoną	17-19	—	4 1/2-5	8.25
„ 15 granic-superfosfat	—	14-15	—	6.00
„ 11. mączkę (żuźle) Thomasa (z miazgi)	18-20	—	—	4.20
„ 16. kaimit z Kalusa	—	—	—	1.50

z dostawą w wagonach lub półwagonach.

Cenniki, w których są wyrażone bliższe warunki spłaty, oraz
informacje o sposobie użycia nawozów, dostarczają się gratis franko.

Próbki każdej dostawionej partii mogą być na żądanie od-
biorcy chemicznie zbadane przez c. k. stację doświadczalną we
Wiedniu na koszt Towarzystwa.

Ważne dla rolników!

JEDWAB!

Najzdrowsza i najprzyjemniejsza w noszeniu w lecie i zimie jest bielizna trykotowa higieniczna
z surowego czystego jedwabiu.

odznaczona chlubnymi świadectwami pp. lekarzy tak w kraju jak i zagranicą, uprzywilejowanego i marką ochronną zaopatrzonego wyrobu

Rudolfa Mayera w Bernie

główny skład powyższej bielizny po cenach bardzo przystępnych i stałych w handlu płóciem i gotowej bielizny

F. S. BARDAZA

we Lwowie, vis-a-vis kościoła katedralnego.

Uznaję, że bielizna trykotowa, wyrobiona
przez p. Rudolfa Mayera w Bernie, a zbadana
chemicznie jako czyste jedwabne, bez żadnych
innych składników, jest najprzyjemniejszą w nosze-
niu, dla osób wrażliwego zdrowia, jak również prak-
tyczniejszą od wełnianej lub bawełnianej.
Lwów, dnia 19 marca 1892.

Dr. GŁOWACKI

dyrektor kr. szpitala powsz. we Lwowie
Bieliznę trykotową wyrabianą przez p. Ru-
dolfa Mayera w Bernie uznaję za higieniczną
ochronę przed przeziębieniem i mogę ją polecić
potrzebnym.
Lwów, 12 maja 1892.

Dr. EDWARD SAWICKI,

prym. szpitala.
Bielizna wyrabiana przez p. Rudolfa Ma-
yera w Bernie trykotowa czysto jedwabna bez
żadnych innych składników chemicznych jako taka
zbadana, jest higieniczną i niezawodnie naj-
zdrowszą w noszeniu.
Lwów, 14 maja 1892.

Prof. dr. LONGIN FEIGEL m. p.

Dla rekonalescentów i w ogóle ludzi cier-
piących uznaję bieliznę higieniczną, czysto jed-
wabną, wyrobu fabrykanta Rudolfa Mayera w
Bernie, jako najzdrowszą i najpraktyczniejszą
w noszeniu.
Lwów, 16 marca 1892.

Dr. JÓZEF WEIGEL m. p.

Przeciw reumatyzmowi jako higieniczną
bieliznę, uznaję czysto jedwabną, wyrabianą przez

Do pana Edwarda Helwiga we Lwowie. W skutek polecenia Ma-
gistratu do L. 19.148 1892 r. zbadaną przedłożoną przez Pana dwie
próbki trykoty jedwabnego, — opatrzonej marką: „K. k. Oestr. u. ung.
Privilegium. Hygienische Seiden Trikot-Wäsche Rudolf Mayer — Sei-
den Trikot Waaren Fabrik in Brün“ — tak pod względem chemiczno
jakoś-jowym i mikroskopowym, a na podstawie otrzymanych wyników
wydaję zgodnie z prawdą orzeczenie, że sporządzono są takowe z czy-

p. Rudolfa Mayera w Bernie, za najwłaściwszą
w noszeniu.

Lwów, 16 marca 1892.

Dr. BARAŻ m. p.

Bielizna wyrobu p. Rudolfa Mayera w Ber-
nie jako czysto surowo jedwabna bez żadnych in-
nych składników — jest najprzyjemniejszą w nosze-
niu dla osób wrażliwego zdrowia, jak również
praktyczniejszą od wełnianej, bawełnianej lub
nieianej.
Kraków, 28 marca 1892.

Dr. TORCZYŃSKI m. p.

Sekundaryusz Szpitala w Krakowie.
Dla cierpiących w ogólności polecam tylko
bieliznę higieniczną, czysto jedwabną z fabryki
Rudolfa Mayera w Bernie, bo jest niezawodnie
najzdrowszą w noszeniu.
Lwów w marcu 1892.

Dr. SZTEMBARTH m. p.

Bieliznę jedwabną trykotową wyrobu p. Ru-
dolfa Mayera w Bernie, osobliście wypróbowaną,
polecam jako rzeczywiście higieniczną, e w u-
życiu praktyczniejszą od wełnianej i nieianej.
Lwów, dnia 16 marca 1892.

Dr. KAROL GROSS m. p.

Prócz czysto jedwabnej bielizny wyrobu p.
Rudolfa Mayera w Bernie, nie znam innej, by
tak korzystnie w lecie jak i w zimie, jako hygie-
niczna do użycia się nadawała.
Kraków, dnia 28 marca 1892.

Dr. ŚLIWIŃSKI m. p.

stego jedwabiu, bez domieszki innych włókien. Resztki prób rzeczono-
go trykoty, zaopatrzone marką ochronną i pańskim podpisem zachowuję w
Laboratorium pod powyższą liczbą urzędową w celu możliwych dalszych
porównań i badań. Z miejskiego Laboratorium chemicznego we Lwo-
wie, 30. marca 1892. Dr. MIECZYŚLAW DUNIN WAŚOWICZ m. p.
zaprzysiężony chemik miejski i sądowy — Docent towaroznawstwa.
816